Євангеліє Царства Божого

Це і є рішення!

Чи усвідомлюєте ви, що Ісус сказав, що кінець не настане, доки Царство Боже не буде проповідуватися всьому світу як свідчення?



«Вовк буде жити разом з ягням… Вони не будуть завдавати шкоди й не будуть нищити на всій Моїй святій горі, бо земля буде сповнена пізнання Господа, як води покривають море» (Ісая 11:6, 9).

Автор

Bob Thiel, Ph.D.

Євангеліє Царства Божого

Це і є рішення!

Автор: Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Чому людство не може вирішити свої проблеми?

Чи знаєте ви, що перше й останнє, про що, як показує Біблія, проповідував Ісус, стосувалося Євангелія Царства Божого?

Чи знаєте ви, що Царство Боже було головним акцентом у проповідях апостолів та перших їхніх послідовників?

Чи є Царство Боже особою Ісуса? Чи є Царство Боже тим, що Ісус живе Своїм життям у нас зараз? Чи є Царство Боже якимось майбутнім реальним царством? Чи повірите ви тому, чого вчить Біблія?

Що таке царство? Що саме є Царство Боже? Чого вчить Біблія? Чого навчала рання християнська церква?

Чи усвідомлюєте ви, що кінець не настане, доки Царство Боже не буде проповідуватися світові як свідчення?

На обкладинці зображено ягня, що лежить поруч із вовком — композиція, створена компанією «Burdine Printing and Graphics». Фотографія на звороті обкладинки — це частина оригінальної будівлі Церкви Божої в Єрусалимі, знята у 2013 році Dr. Bob Thiel.

ЗМІСТ

1. Чи має людство рішення? с. 4

2. Яке Євангеліє проповідував Ісус? с. 9

3. Чи було відомо про Царство Боже в Старому Завіті? с. 21

4. Чи проповідували апостоли Євангеліє Царства? с. 27

5. Джерела поза Новим Заповітом навчали про Царство Боже. с. 36

6. Греко-римські церкви вчать, що Царство є важливим, але... с. 57

7. Чому саме Царство Боже? с. 65

***Контактна інформація* с. 73**

Примітка: Ця книга є перекладом з англійської версії, виконаним штучним інтелектом, тому деякі вирази можуть не повністю відображати оригінал, але сподіваємося, що вони є близькими до нього. Англійська версія доступна безкоштовно в Інтернеті за адресою www.ccog.org.

1. Чи має людство рішення?

Світ стикається з багатьма проблемами.

Багато людей голодують. Багато людей зазнають утисків. Багато людей живуть у бідності. Багато країн мають серйозні борги. Діти, у тому числі ще ненароджені, стають жертвами насильства. Хвороби, стійкі до ліків, турбують багатьох лікарів. Повітря у великих промислових містах занадто забруднене, щоб бути здоровим. Різні політики погрожують війною. Терористичні атаки продовжують відбуватися.

Чи можуть світові лідери вирішити проблеми, з якими стикається людство?

Багато хто вважає, що так.

Нова глобальна програма

25 вересня 2015 року, після програмної промови Папи Римського Франциска, 193 країни-члени Організації Об'єднаних Націй (ООН) проголосували за впровадження «17 цілей сталого розвитку», які іноді називають *Новою універсальною програмою*. Ось 17 цілей ООН:

> Ціль 1. Подолати бідність у всіх її проявах у всьому світі
>
> Ціль 2. Подолати голод, забезпечити продовольчу безпеку та покращити харчування, а також сприяти сталому розвитку сільського господарства
>
> Ціль 3. Забезпечити здорове життя та сприяти добробуту для всіх у будь-якому віці
>
> Ціль 4. Забезпечити інклюзивну та справедливу якісну освіту та сприяти можливостям навчання протягом усього життя для всіх
>
> Ціль 5. Досягти гендерної рівності та розширити права і можливості всіх жінок і дівчат
>
> Ціль 6. Забезпечити доступність та стале управління водними ресурсами та санітарією для всіх

Ціль 7. Забезпечити доступ до недорогої, надійної, сталої та сучасної енергії для всіх

Ціль 8. Сприяти стійкому, інклюзивному та сталому економічному зростанню, повній та продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх

Ціль 9. Створити стійку інфраструктуру, сприяти інклюзивній та сталій індустріалізації та розвивати інновації

Ціль 10. Зменшити нерівність як у межах країн, так і між ними

Ціль 11. Створити міста та населені пункти, що забезпечують інклюзивність, безпеку, стійкість та сталий розвиток

Ціль 12. Забезпечити сталі моделі споживання та виробництва

Ціль 13. Вжити термінових заходів для боротьби зі зміною клімату та її наслідками

Ціль 14. Збереження та раціональне використання океанів, морів та морських ресурсів для сталого розвитку

Ціль 15. Захищати, відновлювати та сприяти раціональному використанню наземних екосистем, раціонально управляти лісами, боротися з опустелюванням, зупинити та повернути назад процес деградації земель та зупинити втрату біорізноманіття

Ціль 16. Сприяти створенню мирних та інклюзивних суспільств для сталого розвитку, забезпечити доступ до правосуддя для всіх та створити ефективні, підзвітні та інклюзивні інституції на всіх рівнях

Ціль 17. Зміцнити засоби реалізації та активізувати глобальне партнерство на користь сталого розвитку

Ця програма має бути повністю реалізована до 2030 року і також називається *«Порядком денним у сфері сталого розвитку до 2030 року*». Вона спрямована на вирішення проблем, з якими стикається

людство, за допомогою регулювання, освіти та міжнародної й міжконфесійної співпраці. Хоча багато її цілей є добрими, деякі методи та завдання є злими (див. Буття 3:5). Ця програма також відповідала енцикліці *«Laudato Si»* покійного Папи Франциска. Папа Лев XIV також виступив із заявами на підтримку цієї «Програми до 2030 року».

«Нову універсальну програму» можна було б назвати «Новою католицькою програмою», оскільки слово «католицький» означає «універсальний». Папа Франциск назвав ухвалення
цієї програми «важливим знаком надії».

У продовження угоди ООН у грудні 2015 року в Парижі відбулася зустріч (офіційна назва — *21-ша Конференція Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату*). Папа Франциск також високо оцінив цю міжнародну угоду та порадив країнам «ретельно дотримуватися обраного шляху, керуючись дедалі сильнішим почуттям солідарності».

Майже всі країни світу погодилися з Паризькими угодами, які містили конкретні екологічні цілі та фінансові зобов'язання. (Тодішній президент США Барак Обама підписав документ, яким зобов'язав США дотримуватися цих угод у 2016 році, але у 2017 році президент США Дональд Трамп заявив, що Сполучені Штати НЕ прийматимуть узгоджені Паризькі угоди, і вивів США з них. Це викликало міжнародне обурення та сприяло ізоляції США від Європи та багатьох інших частин світу.) Папа Франциск заявив, що людство «загине», якщо не здійснить необхідних змін, пов'язаних із кліматом.

Хоча ніхто не хоче дихати забрудненим повітрям, голодувати, жити в бідності, перебувати в небезпеці тощо, чи допоможуть людські спроби досягти цілей Порядку денного ООН до 2030 року та/або Паризької угоди вирішити проблеми, що стоять перед людством?

Історія діяльності Організації Об'єднаних Націй

Організація Об'єднаних Націй була заснована 24 жовтня 1945 року, після Другої світової війни, з метою запобігання черговому подібному

конфлікту та сприяння миру у світі. На момент заснування до складу ООН входило 51 держава-член; зараз їх 193.

З часу створення Організації Об'єднаних Націй у світі відбулися сотні, якщо не тисячі, конфліктів, але того, що можна було б назвати Третьою світовою війною, ще не сталося.

Дехто вважає, що міжнародна співпраця, якій, за запевненнями, сприяє Організація Об'єднаних Націй, у поєднанні з міжконфесійною та екуменічною програмою, яку намагаються просувати Папа Лев XIV та багато інших релігійних лідерів, принесе мир і процвітання.

Однак досвід Організації Об'єднаних Націй у цьому питанні не є втішним. Окрім численних збройних конфліктів, що відбулися з часу створення Організації Об'єднаних Націй, мільйони людей страждають від голоду, є біженцями та/або живуть у крайній бідності.

Десятиліття тому Організація Об'єднаних Націй взялася за реалізацію своїх *Цілей розвитку тисячоліття*. Вона мала вісім «цілей розвитку», але ця ініціатива не увінчалася успіхом, як визнає навіть сама ООН. Тож у 2015 році було ухвалено так звані «17 Цілей сталого розвитку». Дехто ставиться до них оптимістично. Дехто вважає це утопічною фантазією.

Що стосується утопії, то 6 травня 2016 року тодішній Папа Франциск сказав, що мріє про гуманну європейську утопію, яку його Церква могла б допомогти цьому континенту досягти. Проте мрія того Папи виявиться кошмаром (див. Об'явлення 18).

Можливо, буде певна співпраця та успіхи, але…

Словник Мерріама-Вебстера визначає утопію як «уявне місце, де уряд, закони та соціальні умови є досконалими». Біблія вчить, що людство не може самостійно вирішити свої проблеми:

> [23] О Господи, я знаю, що шлях людини не залежить від неї самої; не в силах людина, що йде, керувати своїми кроками. (Єремія 10:23, у всьому тексті використовується переклад NKJV, якщо не вказано інше)

Біблія вчить, що міжнародна співпраця зазнає невдачі:

> [16] На їхніх шляхах — руйнування та нещастя; [17] І шляху миру вони не знають. [18] Немає страху Божого перед їхніми очима. (Римлянам 3:16-18)

Проте багато людей працюють над втіленням своєї утопічної мрії про суспільство і навіть іноді намагаються залучити до цього релігію. Але майже ніхто не готовий слідувати шляхам єдиного істинного Бога. Це не означає, що не буде жодного прогресу у досягненні будь-яких цілей Організації Об'єднаних Націй чи Ватикану. Деякий прогрес буде (а багато з цих цілей є добрими), так само як і певні невдачі.

Насправді, і, ймовірно, після масштабного конфлікту, буде укладено та затверджено певну міжнародну мирну угоду (Даниїл 9:27). Коли це станеться, багато хто помилково схилятиметься до думки, що людство створить більш мирне й утопічне суспільство.

Багато хто дасться ввести в оману таким міжнародним «утопічним прогресом» (див. Єзекіїль 13:10), а також різними знаменнями та чудесами (2 Солунян 2:9-12). Але Біблія говорить, що такий мир не триватиме довго (Даниїл 9:27; 11:31-44), незважаючи на те, що можуть стверджувати лідери (1 Солунян 5:3; Ісая 59:8).

Думка про те, що без Ісуса (див. Івана 15:5; Матвія 24:21-22) людство може створити утопію в цьому «нинішньому злому віці», є фальшивим євангелієм (Галатів 1:3-10).

Якщо людство само по собі абсолютно не здатне справді створити утопію, чи можлива взагалі будь-яка утопія?

Так.

Царство Боже зробить цю планету, а згодом і всю вічність, неймовірно кращими.

2. Яке Євангеліє проповідував Ісус?

Біблія вчить, що утопічне суспільство, яке називається Царством Божим, замінить людські уряди (Даниїл 2:44; Об'явлення 11:15; 19:1-21).

Коли Ісус розпочав Своє публічне служіння, Він почав з проповідування ***Євангелія Царства Божого***. Ось що повідомляє Марко:

> [14] А коли Івана ув'язнили, Ісус прийшов до Галілеї, проповідуючи Євангеліє Царства Божого, [15] і кажучи: «Час виповнився, і Царство Боже наблизилося. Покайтеся й віруйте в Євангеліє!» (Марка 1:14-15)

Термін «Євангеліє» походить від грецького слова, що транслітерується як *euangelion*, і означає «добру звістку» або «добру новину». У Новому Завіті англійське слово «царство», пов'язане з Царством Божим, згадується приблизно 149 разів у перекладі NKJV і 151 раз у *Біблії Дуе-Реймса*. Воно походить від грецького слова, що транслітерується як *basileia,* яке означає правління або царську владу.

Людські царства, так само як і Царство Боже, мають царя (Об'явлення 17:14), охоплюють певну географічну територію (Об'явлення 11:15), мають закони (Ісая 2:3-4; 30:9) та підданих (Лука 13:29).

Ось перше публічне вчення Ісуса, яке записав Матвій:

> [23] І ходив Ісус по всій Галілеї, навчаючи в їхніх синагогах та проповідуючи Євангеліє Царства, (Матвія 4:23)

Матвій також записує:

> [35] Тоді Ісус обходив усі міста й села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангеліє Царства, (Матвія 9:35)

Новий Заповіт показує, що Ісус царюватиме вічно:

> [33] І Він царюватиме над домом Якова навіки, і Царству Його не буде кінця. (Лука 1:33)

Лука зазначає, що метою послання Ісуса було проповідування Царства Божого. Зверніть увагу на те, чого навчав Ісус:

> [43] Він сказав їм: «Я мушу проповідувати Царство Боже й іншим містам, бо для цього Я й був посланий». (Лука 4:43)

Чи чули ви коли-небудь, щоб про це проповідували? Чи усвідомлювали ви коли-небудь, що метою послання Ісуса було проповідувати Царство Боже?

Лука також зазначає, що Ісус *дійсно* пішов і проповідував Царство Боже:

> [10] А коли апостоли повернулися, вони розповіли Йому про все, що зробили. Тоді Він взяв їх і відійшов наодинці в безлюдне місце, що належало до міста, яке називалося Витсаїда. [11] Але коли натовп дізнався про це, він пішов за Ним; і Він прийняв їх та говорив до них про Царство Боже. (Лука 9:10-11)

Ісус навчав, що Царство Боже має бути головним пріоритетом для тих, хто хоче йти за Ним:

> [33] Але шукайте насамперед Царства Божого та Його праведності, (Матвія 6:33)

> [31] Шукайте ж Царства Божого, і все це додасться вам. [32] Не бійтеся, мале стадо, бо вашому Отцеві завгодно дати вам Царство. (Лука 12:31-32)

Християни повинні НАПЕРШЕ ШУКАТИ Царство Боже. Вони роблять це, ставлячи це своїм головним пріоритетом, живучи так, як хотів би, щоб вони жили Христос, і з нетерпінням очікуючи Його повернення та Царства. Проте більшість тих, хто визнає Христа, не тільки не шукають насамперед Царства Божого, але й навіть не знають, що це таке. Багато хто також помилково вважає, що участь у світській політиці — це те, чого Бог очікує від християн. Не розуміючи Божого Царства, вони не

живуть зараз так, як слід, і не розуміють, чому людство таке недосконале.

Зверніть також увагу, що Царство буде дано малій отарі (пор. Римлянам 11:5). Щоб бути готовим стати частиною справжньої малої отари, потрібна смиренність.

Царство Боже ще не встановлено на Землі

Ісус навчав, що Його послідовники повинні молитися про прихід Царства, отже, вони ще не володіють ним:

> 9 Отче наш, що є на небесах, нехай святиться ім'я Твоє. 10 Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя (Матвія 6:9-10)

Ісус послав Своїх учнів проповідувати Царство Боже:

> 1 Тоді Він покликав Своїх дванадцять учнів і надав їм силу та владу над усіма демонами, а також зцілювати хвороби. 2 Він послав їх проповідувати Царство Боже. (Лука 9:1-2)

Ісус навчав, що сама лише Його присутність не є Царством, оскільки тоді Царство ще не було встановлене на Землі, і саме тому Він тоді не виганяв демонів у Своє ім'я:

> 28 Але якщо Я виганяю демонів Духом Божим, то, безперечно, Царство Боже прийшло до вас. (Матвія 12:28)

Справжнє Царство — у майбутньому, а не зараз, як показує Марк:

> 47 І якщо твоє око спокушає тебе, вирви його. Краще тобі увійти до Царства Божого з одним оком, ніж, маючи два ока, бути викинутим… (Марка 9:47)

> 23 Ісус оглянувся й сказав до Своїх учнів: «Як важко тим, хто має багатство, увійти до Царства Божого!» 24 І учні здивувалися Його словам. Але Ісус знову відповів і сказав їм: «Діти, як важко тим, хто покладається на багатство, увійти до Царства Божого! 25 Легше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатієві увійти до Царства Божого». (Марка 10:23-25)

> [25] «Поправді кажу вам: я більше не питиму плоду виноградної лози аж до того дня, коли питиму його новим у Царстві Божому». (Марка 14:25)

> [43] Йосип з Ариматеї, видатний член ради, який сам чекав на Царство Боже, підійшов і набрався відваги… (Марка 15:43)

Ісус навчав, що Царство не є частиною цього теперішнього світу:

> [36] Ісус відповів: «Моє Царство не з цього світу. Якби Моє Царство було з цього світу, то Мої слуги боролися б, щоб Я не був виданий юдеям; але тепер Моє Царство не звідси». (Івана 18:36)

Ісус навчав, що Царство настане після того, як Він повернеться як його Цар:

> [31] «Коли Син Людський прийде у Своїй славі, і всі святі ангели з Ним, тоді Він сяде на престолі Своєї слави. [32] Усі народи будуть зібрані перед Ним, і Він відокремить їх один від одного, як пастух відокремлює овець від козлів. [33] І Він поставить овець праворуч від Себе, а козлів — ліворуч. [34] Тоді Цар скаже тим, хто праворуч від Нього: «Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване для вас від заснування світу». (Матвія 25:31–34)

Оскільки Царство Боже ще не настало, ми не побачимо справжньої утопії, доки воно не буде встановлене. Оскільки більшість людей не розуміє Божого Царства, вони не розуміють, як діє Його любляче правління.

Царство Боже не настане, «поки не увійде повна кількість язичників» (Римлянам 11:25) — а цього ще не сталося.

На що, за словами Ісуса, схоже Царство?

Ісус надав кілька пояснень щодо того, на що схоже Царство Боже:

> [26] І Він сказав: «Царство Боже подібне до того, якби хтось посіяв насіння на землю, [27] спав вночі й прокидався вдень, а насіння проростало й росло, хоча він сам не знає, як. [28] Бо земля сама приносить урожай: спочатку стебло, потім колос, а потім повне зерно в колосі. [29] А коли зерно дозріває, він одразу ж бере серп, бо настав час жнив». (Марка 4:26-29)

> [18] Тоді Він сказав: «На що схоже Царство Боже? І до чого я його порівняю? [19] Воно схоже на гірчичне зерно, яке чоловік взяв і посіяв у своєму саду; і воно виросло та стало великим деревом, і птахи небесні гніздилися в його гілках». [20] І знову Він сказав: «До чого я порівняю Царство Боже? [21] Воно подібне до закваски, яку жінка взяла й сховала в трьох мірах борошна, аж поки все заквасилося». (Лука 13:18-21)

Ці притчі вказують на те, що спочатку Царство Боже є досить малим, але стане великим — зрештою воно охоплюватиме нескінченний всесвіт.

Лука також записав:

> [29] Вони прийдуть зі сходу й заходу, з півночі й півдня, і сядуть у Царстві Божому. (Лука 13:29)

Отже, у Царстві Божому будуть люди з усього світу. Воно НЕ обмежуватиметься тими, хто має ізраїльське походження або належить до певних етнічних груп. У цьому Царстві сидітимуть люди з усіх куточків світу.

Лука 17 і Царство

Лука 17:20-21 викликає у деяких здивування. Але перш ніж перейти до цього, зверніть увагу на те, що люди насправді будуть їсти в Царстві Божому:

> [15] «Блаженний той, хто буде їсти хліб у Царстві Божому!» (Лука 14:15)

Оскільки люди (у майбутньому) будуть їсти в Царстві Божому, це не просто щось, що зараз відкладено в їхніх серцях, незважаючи на неправильні переклади/непорозуміння Луки 17:21, які натякають на протилежне.

Переклад Луки 17:20-21 за версією AFV може допомогти деяким зрозуміти:

> [20] А коли фарисеї запитували Його, коли прийде Царство Боже, Він відповів їм і сказав: «Царство Боже не приходить так, щоб його можна було помітити; [21] І не скажуть: «Ось, воно тут!» Або: «Ось, воно там!» Бо ось, Царство Боже стоїть посеред вас». (Лука 17:20-21, AFV; див. також переклади NASB та ESV)

Зверніть увагу, що Ісус говорив до ненавернених, плотських і лицемірних фарисеїв. Ісус «відповів їм» — саме фарисеї задали Ісусу це питання. Вони відмовилися визнати Його.

Чи були вони в ЦЕРКВІ? Ні!

Ісус також не говорив про церкву, яка незабаром мала бути організована. Він також не говорив про почуття в розумі чи серці.

Ісус говорив про СВОЄ ЦАРЮВАННЯ! Фарисеї не запитували Його про церкву. Вони нічого не знали про якусь новозавітну церкву, що незабаром мала бути заснована. Вони не запитували про якийсь гарний настрій.

Якщо хтось вважає, що Царство Боже — це ЦЕРКВА, і що Царство Боже було «всередині» фарисеїв, то чи була ЦЕРКВА всередині фарисеїв? Очевидно, що ні!

Такий висновок є досить безглуздим, чи не так? Хоча деякі протестантські переклади перекладають частину Луки 17:21 як «Царство Боже є “всередині вас”» (NKJV/KJV), навіть римо-католицька *«Біблія Нового Єрусалиму*» правильно перекладає це як «Царство Боже є серед вас».

Ісус був тим, хто перебував серед фарисеїв — Він мав стати Царем того Царства. Тоді фарисеї думали, що з нетерпінням чекають на Царство Боже. Але вони неправильно це розуміли. Ісус пояснив, що це не буде місцевим чи обмеженим Царством лише для євреїв, як вони, здавалося, думали (ані церквою, як деякі вважають зараз). Царство Боже не буде просто одним із багатьох людських і видимих царств, на які люди могли б вказати або побачити їх і сказати: «Ось воно, тут» або «ось там — це Царство».

Сам Ісус народився, щоб бути ЦАРЕМ цього Царства, як Він чітко сказав Пілату (Івана 18:36-37). Слід розуміти, що в Біблії терміни «цар» і «царство» часто вживаються як синоніми (наприклад, Даниїла 7:17-18, 23). ЦАР майбутнього Царства Божого стояв тоді й там поруч із фарисеями. Але вони не хотіли визнати Його своїм царем (Івана 19:21). Коли Він повернеться, світ відкине Його (Об'явлення 19:19).

Далі, у наступних віршах 17-го розділу Євангелія від Луки, Ісус описав Своє друге пришестя, коли Царство Боже пануватиме над ВСІЄЮ ЗЕМЛЕЮ (за перекладом Моффатта):

> 22 До своїх учнів Він сказав: «Настануть дні, коли ви будете марно прагнути навіть одного дня, щоб побачити Сина Людського. 23 Люди скажуть: «Дивіться, ось Він!» «Ось, там Він!» — але не виходьте й не біжіть за ними, 24 бо, як блискавка, що спалахує з одного кінця неба до іншого, так буде й Син Людський у Свій день. 25 Але спершу Він мусить перетерпіти великі страждання й бути відкинутим цим поколінням. (Лука 17:22-25, Моффат)

Ісус згадав про спалах блискавки, так само як у Матвія 24:27-31, описуючи Своє друге пришестя, щоб ПРАВИТИ всім світом. Ісус не каже, що Його народ не зможе побачити Його, коли Він повернеться — вони побачать (див. Дії 1:11).

Проте більшість людей не впізнають Його як свого ЦАРЯ (Об'явлення 11:15) і будуть боротися проти Нього (Об'явлення 19:19)! Багато хто вважатиме, що Ісус є Антихристом. Ісус не говорив, що Царство Боже перебуває всередині тих фарисеїв — в іншому місці Він сказав їм, що

вони не увійдуть до Царства через своє лицемірство (Матвія 23:13-14). Ісус також не говорив, що Церква буде Царством.

Царство Боже — це те, до чого люди одного дня зможуть УВІЙТИ — як-от під час воскресіння праведних! Проте навіть Авраам та інші патріархи ще не перебувають там (пор. Євреїв 11:13-40).

Учні знали, що Царство Боже тоді не було в них особисто, і що воно мало з'явитися, як показує наступний уривок, що йде після Луки 17:21:

> [11] Коли ж вони слухали це, Він розповів ще одну притчу, бо був уже близько до Єрусалима, а вони думали, що Царство Боже з'явиться негайно. (Лука 19:11)

Царство, очевидно, було в майбутньому

Як можна визначити, чи наблизилося Царство? Відповідаючи на це питання, Ісус перелічив пророчі події (Лука 21:8-28), а потім навчив:

> [29] Подивіться на фігове дерево та на всі дерева. [30] Коли вони вже пускають бруньки, ви бачите й самі розумієте, що літо вже близько. [31] Так і ви, **коли побачите, що це відбувається, знайте: Царство Боже близько.** (Лука 21:29-31)

Ісус хотів, щоб Його народ стежив за пророчими подіями, щоб знати, коли настане Царство. В інших місцях Ісус також казав Своєму народу пильнувати й звертати увагу на пророчі події (Лк. 21:36; Мк. 13:33-37). Незважаючи на слова Ісуса, багато хто не приділяє уваги спостереженню за світовими подіями, пов'язаними з пророцтвами.

У 22-му та 23-му розділах Євангелія від Луки Ісус знову показав, що Царство Боже — це те, що має здійснитися в майбутньому, коли Він навчав:

> [15] «Як же я прагнув з'їсти цю Пасху з вами, перш ніж зазнати страждань; [16] бо кажу вам: я більше не буду їсти її, доки вона не здійсниться в Царстві Божому». [17] Тоді Він взяв чашу, подякував і сказав: «Візьміть це й розділіть між собою; [18] бо

кажу вам: я не питиму плоду виноградної лози, аж поки не прийде Царство Боже». (Лука 22:15-18)

> [39] Але один із тих злочинців, що були розп'яті разом із Ним, зневажав Його й казав: «Якщо Ти Месія, врятуй Себе й нас також». [40] А його товариш дорікнув йому й сказав: «Ти навіть Бога не боїшся? Адже ти теж разом із Ним підлягаєш осуду. [41] І ми справедливо, бо ми на це заслужили: нам відплачують за те, що ми зробили, а цей нічого злого не вчинив». [42] І він сказав до Ієшуа: «Господи мій, згадай мене, коли прийдеш у Своє Царство». [43] Але Ієшуа сказав йому: «Амінь, кажу тобі: сьогодні ти будеш зі мною в Раю». (Лука 23:39-43, «Арамейська мова простою англійською»)

Царство Боже не настало одразу після страти Ісуса, як показують нам і Марк, і Лука:

> [43] Йосип з Ариматеї, видатний член ради, який сам чекав на Царство Боже, прийшов і набрався мужності… (Марка 15:43)

> [51] Він був родом з Ариматеї, міста євреїв, і сам також чекав на Царство Боже. (Лука 23:51)

Лише після воскресіння (1 Коринтян 15:50-55) християни народяться знову, щоб увійти до Царства Божого, як записує Іван:

> [3] Ісус відповів і сказав йому: «Поправді, поправді кажу тобі: якщо хтось не народиться знову, не може побачити Царства Божого». [4] Никодим сказав Йому: «Як може людина народитися, коли вона вже стара? Хіба вона може вдруге увійти в лоно своєї матері й народитися?» [5] Ісус відповів: «Поправді, поправді кажу тобі: якщо хтось не народиться з води й Духа, той не може увійти до Царства Божого». (Івана 3:3-5)

Лише Божий народ побачить остаточне Царство Боже після тисячоліття.

Тепер, будь ласка, зрозумійте також, що після воскресіння Ісус знову навчав про Царство Боже:

> [3] Він також показав Себе живим після Своїх страждань багатьма беззаперечними доказами, з'являючись перед ними протягом сорока днів і розмовляючи про те, що стосується Царства Божого. (Дії 1:3)

Перша і остання проповіді, які виголосив Ісус, були про Царство Боже! Ісус прийшов як посланець, щоб навчати про це Царство.

Ісус також доручив апостолу Івану написати про тисячолітнє Царство Боже, яке буде на землі. Зверніть увагу на те, що Він доручив Івану написати:

> [4] Я побачив душі тих, хто був обезголовлений за свідчення про Ісуса та за Слово Боже, хто не поклонився звірові чи його образу і не прийняв його знака на чолі чи на руці. І вони ожили та царювали з Христом тисячу років. (Об'явлення 20:4)

Ранні християни вчили, що тисячолітнє Царство Боже буде на землі й замінить уряди світу, як про це говорить Біблія (див. Об'явлення 5:10, 11:15).

Чому, якщо Царство Боже таке важливе, більшість людей майже нічого про нього не чули?

Частково тому, що Ісус назвав його таємницею:

> [11] І Він сказав їм: «Вам дано пізнати таємницю Царства Божого, а тим, хто зовні, усе подається в притчах». (Марка 4:11)

Навіть сьогодні справжнє Царство Боже є таємницею для більшості, як і значна частина Божого плану (див. також нашу безкоштовну книгу, доступну онлайн за адресою www.ccog.org під назвою: «ТАЄМНИЦЯ БОЖОГО ПЛАНУ: Навіщо Бог створив усе? Навіщо Бог створив тебе?»).

Зверніть також увагу на те, що Ісус сказав, що кінець (віку) настане (незабаром) ПІСЛЯ того, як Євангеліє Царства буде проповідуватися по всьому світу як СВІДЧЕННЯ:

> [14] І ця Євангелія Царства буде проповідуватися по всьому світу як свідчення для всіх народів, і тоді настане кінець. (Матвія 24:14)

Проголошення Євангелія Царства Божого є важливим і має бути здійснене **в ці останні часи**. Це «добра звістка», оскільки вона пропонує справжню надію на подолання людських недуг, незважаючи на те, чого можуть навчати політичні лідери.

Якщо замислитися над словами Ісуса, стає зрозуміло, що справжня християнська церква має проповідувати це Євангеліє Царства саме зараз. Це має бути головним пріоритетом для Церкви. І щоб зробити це належним чином, слід використовувати багато мов. Саме цього прагне досягти Церква Бога, *що продовжує свою діяльність*. І саме тому ця брошура була перекладена на десятки мов.

Ісус навчав, що більшість НЕ прийме Його шлях:

> [13] «Входьте вузькою брамою, бо широка брама й простора дорога, що веде до погибелі, і багато хто входить нею. [14] Бо вузька брама й тісна дорога, що веде до життя, і мало хто знаходить її. (Матвія 7:13–14)

Євангеліє Царства Божого веде до життя!

Цікаво зауважити, що хоча більшість тих, хто називає себе християнами, здається, не усвідомлюють, що Христос наголошував саме на проповідуванні Євангелія Царства Божого, світські богослови та історики часто розуміли, що саме цього насправді вчить Біблія.

Проте сам Ісус очікував, що Його учні будуть навчати Євангелія Царства Божого (Лука 9:2, 60). Оскільки майбутнє Царство ґрунтуватиметься на Божих законах, воно принесе мир і процвітання — а дотримання цих законів у цьому віці веде до справжнього миру (Псалом 119:165, 172; Ефесянам 2:15).

І ця добра новина про Царство була відома ще в Старому Завіті.

3. Чи було Царство відоме в Старому Завіті?

Перша й остання зафіксована проповідь Ісуса стосувалася проголошення Євангелія Царства Божого (Марка 1:14–15; Дії 1:3).

Про Царство Боже євреї часів Ісуса мали б знати, оскільки про нього згадувалося в їхніх писаннях, які ми зараз називаємо Старим Завітом.

Даниїл навчав про Царство

Пророк Даниїл писав:

> 40 І четверте царство буде міцним, як залізо, бо залізо розбиває й подрібнює все; і, як залізо, що розчавлює, так і це царство розіб'є й розчавить усі інші. 41 А оскільки ти бачив ноги й пальці ніг, частково з гончарної глини, а частково з заліза, то царство буде розділене; проте сила заліза буде в ньому, так само, як ти бачив залізо, змішане з гончарною глиною. 42 І як пальці ніг були частково з заліза, а частково з глини, так і царство буде частково сильним, а частково крихким. 43 Як ти бачив залізо, змішане з гончарною глиною, так вони змішаються з нащадками людей; але вони не зливатимуться між собою, так само як залізо не змішується з глиною. 44 І за днів цих царів Бог небесний заснує царство, яке ніколи не буде знищене; і це царство не перейде до іншого народу; воно розтрощить і поглине всі ці царства, і стоятиме навіки. (Даниїл 2:40-44)

> 18 Але святі Всевишнього отримають царство й будуть володіти ним навіки, навіки віків. (Даниїл 7:18)

> 21 «Я дивився, і той самий ріг вів війну проти святих і перемагав їх, 22 аж поки не прийшов Стародавній Днів, і не було винесено рішення на користь святих Всевишнього, і настав час, коли святі отримали царство у володіння. (Даниїл 7:21-22)

З книги Даниїла ми дізнаємося, що настане час, коли Царство Боже знищить царства цього світу і існуватиме навіки. Ми також дізнаємося, що святі отримають свою частку в цьому царстві.

Багато частин пророцтв Даниїла стосуються нашого часу — 21-го століття.

Зверніть увагу на деякі уривки з Нового Завіту:

> 12 «Десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, які ще не отримали царства, але вони отримають владу на одну годину як царі разом із звіром. 13 Вони мають єдину думку і віддадуть свою силу та владу звірові. 14 Вони будуть воювати проти Агнця, але Агнець переможе їх, бо Він є Господь панів і Цар царів; а ті, хто з Ним, — це покликані, вибрані й вірні». (Об'явлення 17:12–14)

Отже, як у Старому, так і в Новому Завіті ми бачимо концепцію, що в кінці часів існуватиме земне царство, яке складатиметься з десяти частин, і що Бог знищить його та встановить Своє царство.

Ісая навчав про Царство

Бог надихнув Ісаю написати про першу частину Царства Божого — тисячолітнє царювання, відоме як міленіум, — таким чином:

> 1 Вийде пагін з пня Єссея, і виросте гілка з його коренів. 2 На Ньому спочине Дух Господній: Дух мудрості та розуміння, Дух ради та сили, Дух знання та страху Господнього.
>
> 3 Його втіха — у страху Господньому, і Він не судитиме за тим, що бачать Його очі, ані не вирішуватиме за тим, що чують Його вуха; 4 Але з праведністю судитиме Він убогих, і вирішуватиме справедливо
>
> для смиренних на землі; Він ударить землю жезлом Своїх уст, а подихом Своїх вуст Він уб'є безбожного. 5 Праведність буде поясом Його стегон, а вірність — поясом Його бедер.
>
> 6 «Вовк буде жити разом із ягням, леопард лежатиме разом із козеням, теля, левеня та вгодована худоба — разом; і маленька дитина буде пасти їх. 7 Корова та ведмедиця пастимуться; їхні дитинчата лежатимуть разом; і лев їстиме

солому, як віл. [8] Немовля гратиме біля нори кобри, а дитина, що відлучилася від грудей, простягне руку до лігва гадюки. [9] Вони не завдаватимуть шкоди й не знищуватимуть на всій Моїй святій горі, бо земля буде сповнена пізнання Господа, як води покривають море.

[10] «І того дня з'явиться Корінь Єссея, який стане прапором для народів; бо народи шукатимуть Його, і місце Його спочинку буде славним». (Ісая 11:1-10)

Причина, через яку я назвав це першою частиною або першою фазою Царства Божого, полягає в тому, що це час, коли воно буде фізичним (до того, як святе місто, Новий Єрусалим, зійде з неба, Об'явлення 21), і триватиме тисячу років. Ісая підтвердив фізичний аспект цієї фази, коли продовжив:

[11] І станеться того дня, що Господь простягне Свою руку вдруге, щоб повернути решту Свого народу, що залишилася, з Ассирії та Єгипту, з Патросу та Кушу, з Еламу та Шинару, з Хамату та островів моря.

[12] Він підніме прапор для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і зведе разом розсіяних Юди з чотирьох кутів землі. [13] І зникне заздрість Ефраїма, і вороги Юди будуть винищені; Ефраїм не буде заздрити Юді, а Юда не буде переслідувати Ефраїма. [14] Але вони наскочать на плечі філістимлян на захід; разом вони розграбують народи Сходу; вони простягнуть руку на Едом і Моав; і народ Аммона підкориться їм. [15] Господь повністю знищить язик Єгипетського моря; Своїм могутнім вітром Він погрозить кулаком над річкою, розіб'є її на сім потоків і дасть людям перейти по сухій землі. [16] Буде дорога для решти Його народу, що залишиться з Ассирії, як це було для Ізраїля в той день, коли він вийшов із землі Єгипетської. (Ісая 11:11-16)

Ісая також був натхненний написати:

[2] І станеться в останні дні, що гора дому Господнього буде утверджена на вершині гір і піднесена над пагорбами; і всі

народи будуть стікатися до неї. [3] Багато народів прийдуть і скажуть: «Ходімо, підіймемося на гору Господню, до дому Бога Якова; Він навчить нас Своїх шляхів, і ми ходитимемо Його стежками». **Бо із Сіону вийде закон**, а слово Господнє — з Єрусалима. [4] Він судитиме між народами і каратиме багато народів; Вони перекують свої мечі на лемеші, а свої списи — на серпи; **народ не підніме меча проти народу, і вони більше не навчатимуться війні**. ... [11] Гордовиті погляди людини будуть принижені, пиха людей буде схилена, і лише Господь буде піднесений у той день. (Ісая 2:2-4,11)

Отже, це буде утопічний час миру на землі. Зрештою, це триватиме вічно, під владою Ісуса. Спираючись на різні уривки з Писань (Псалом 90:4; 92:1; Ісая 2:11; Осія 6:2), єврейський Талмуд вчить, що це триватиме 1 000 років (Вавилонський Талмуд: трактат «Сангедрін», фоліо 97а).

Ісая під натхненням також написав таке:

[6] Бо Дитя народилося нам, Син дано нам; і влада буде на Його плечі. І ім'я Його буде: Чудовий, Радник, Могутній Бог, Вічний Отець, Князь Миру. [7] Зростанню Його влади та миру не буде кінця, на престолі Давида та над Його царством, щоб упорядкувати його та утвердити його судом і справедливістю від того часу й навіки. Ревнощі Господа Саваота здійснять це. (Ісая 9:6-7)

Зверніть увагу, що Ісая сказав, що Ісус прийде і встановить Царство з урядом. Хоча багато хто з тих, хто сповідує Христа, цитує цей уривок, особливо щороку в грудні, вони, як правило, не беруть до уваги, що це пророцтво, яке виходить за межі самого факту народження Ісуса. Біблія показує, що Царство Боже має уряд із законами для підданих, і що Ісус буде його царем. Про це пророкували Ісая, Даниїл та інші.

Закони Божі — це шлях любові (Матвія 22:37–40; Івана 15:10), і Царство Боже буде керуватися на основі цих законів. Отже, Царство Боже, попри те, як багато хто у світі його сприймає, ґрунтуватиметься на любові.

Псалми та інше

Не лише Даниїла та Ісаю Бог надихнув писати про майбутнє Царство Боже.

Єзекіїль отримав натхнення написати, що *всі* з *племен* Ізраїлю (а не лише євреї), які були розсіяні під час Великої Скорботи, будуть зібрані разом у тисячолітньому Царстві:

> **17 Тому скажи: «Так говорить Господь Бог: "Я зберу вас із народів, зберу вас із країн, куди ви були розсіяні, і дам вам землю Ізраїлю"». 18 І вони підуть туди, і винесуть звідти всі її огидні речі та всі її мерзоти. 19 Тоді Я дам їм одне серце, і вкладу в них новий дух, і вирву з їхнього тіла кам'яне серце, і дам їм серце з плоті, 20 щоб вони ходили за Моїми постановами, дотримувалися Моїх судів і виконували їх; і вони будуть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом. 21 А тим, чиї серця слідують за бажанням їхніх огидних речей та їхніх мерзот, Я відплачу за їхні вчинки на їхні голови», — говорить Господь Бог. (Єзекіїль 11:17-21)**

Нащадки ізраїльських племен більше не будуть розсіяні, але будуть дотримуватися Божих заповідей і перестануть їсти огидні речі (Левит 11; Повторення Закону 14).

Зверніть увагу на наступні слова з Псалмів про благу звістку про Царство Боже:

> 27 Усі кінці землі згадають і навернуться до Господа, і всі родини народів поклоняться перед Тобою. 28 Бо Царство належить Господу, і Він панує над народами. (Псалми 22:27-28)

> 6 Твій престол, Боже, на віки віків; скіпетр справедливості — скіпетр Твого Царства. (Псалми 45:6)

> 1 О, співайте Господу нову пісню! Співайте Господу, вся земля. 2 Співайте Господу, благословляйте Його ім'я; щодня проголошуйте добру новину про Його спасіння. 3

Проголошуйте Його славу серед народів, Його чудеса серед усіх народів. (Псалми 96:1-3; див. також 1 Хроніки 16:23-24)

[10] Усі Твої творіння хвалитимуть Тебе, Господи, і Твої святі благословлятимуть Тебе. [11] Вони розповідатимуть про славу Твого царства і говоритимуть про Твою силу, [12] щоб сповістити синам людським про Його могутні діла та про славну велич Його царства. [13] Твоє царство — царство вічне, і Твоє панування триває по всі покоління. (Псалом 145:10-13)

Різні автори Старого Завіту також писали про різні аспекти Царства (наприклад, Єзекіїль 20:33; Овадія 21; Міхей 4:7).

Отже, коли Ісус почав проповідувати Євангеліє Царства Божого, Його безпосередні слухачі вже були певною мірою ознайомлені з цією основною концепцією.

4. Чи проповідували апостоли Євангеліє Царства?

Хоча багато хто поводиться так, ніби Євангеліє — це лише добра новина про особу Ісуса, насправді послідовники Ісуса навчали Євангелія Царства Божого. Саме це послання приніс Ісус.

Апостол Павло навчав про Царство Боже та Ісуса:

> [8] І, увійшовши до синагоги, він протягом трьох місяців сміливо проповідував, міркуючи та переконуючи про справи Царства Божого. (Дії 19:8)
>
> [25] І справді, тепер я знаю, що ви всі, серед яких я ходив, проповідуючи Царство Боже. (Дії 20:25)
>
> [23] Тож коли вони призначили йому день, багато хто прийшов до нього в його помешкання, і він пояснював їм та урочисто свідчив про Царство Боже, переконуючи їх щодо Ісуса як із Закону Мойсея, так і з Пророків, від ранку до вечора. … [31] проповідуючи Царство Боже та навчаючи про те, що стосується Господа Ісуса Христа, з усією впевненістю, і ніхто йому не заважав. (Дії 28:23, 31)

Зверніть увагу, що Царство Боже — це не лише Ісус (хоча Він і є його головною частиною), оскільки Павло також навчав про Ісуса окремо від того, що він навчав про Царство Боже.

Павло також називав це Євангелієм Божим, але це все одно було Євангелієм Царства Божого:

> [9] … ми проповідували вам Євангеліє Боже … [12] щоб ви поводилися гідно Бога, Який покликав вас до Свого Царства та слави. (1 Солунян 2:9,12)

Павло також називав це Євангелієм Христа (Римлянам 1:16). «Добра звістка» Ісуса, послання, яке Він проповідував.

Зверніть увагу, що це була не просто Євангелія про особу Ісуса Христа чи лише про особисте спасіння. Павло сказав, що Євангелія Христа включала послух Ісусу, Його повернення та Божий суд:

> 6 … щоб Бог відплатив скорботою тим, хто вас утискає, 7 а вам, хто зазнає утисків, дав відпочинок разом із нами, коли Господь Ісус з'явиться з неба зі Своїми могутніми ангелами, 8 у полум'яному вогні, щоб помститися тим, хто не знає Бога, і тим, хто не слухається Євангелія нашого Господа Ісуса Христа. 9 Вони будуть покарані вічним знищенням, відлучені від присутності Господа та від слави Його сили, 10 коли Він прийде в той День, щоб прославитися у Своїх святих і бути шанованим серед усіх, хто вірує, бо ви повірили нашому свідченню серед вас. (2 Солунян 1:6-10)

Новий Завіт показує, що Царство — це те, що ми отримаємо, а не те, чим ми вже повністю володіємо:

> 28 ми отримуємо Царство, яке не може бути похитнуте. (Євреїв 12:28)

Ми можемо усвідомлювати і з нетерпінням чекати, що станемо частиною Царства Божого вже зараз, але ми ще не ввійшли в нього повністю.

Павло конкретно підтвердив, що людина не входить у Царство Боже повністю, будучи смертною, оскільки це відбувається *після* воскресіння:

> 50 А це я кажу, брати: ні плоть, ні кров не можуть успадкувати Царства Божого; ані тлінне не успадковує нетлінного. 51 Ось, я відкриваю вам таємницю: не всі ми заснемо, але всі ми змінимося — 52 в одну мить, в миг ока, при останній сурмі. Бо пролунає сурма, і мертві воскреснуть нетлінними, а ми змінимося (1 Коринтян 15:50-52)

> 1 Тому закликаю тебе перед Богом і Господом Ісусом Христом, Який судитиме живих і мертвих під час Свого приходу та Свого Царства.

(2 Тимофія 4:1)

Павло не тільки навчав цього, але й того, що Ісус передасть Царство Богу Отцю:

> 20 Але тепер Христос воскрес із мертвих і став первістком тих, хто заснув. 21 Бо як через людину прийшла смерть, так і через Людину прийшло воскресіння мертвих. 22 Бо як у Адамі всі вмирають, так і в Христі всі оживуть. 23 Але кожен у своєму порядку: Христос — первісток, потім ті, хто належать до Христа, під час Його приходу. 24 Потім настане кінець, коли Він передасть Царство Богу Отцю, коли Він покладе кінець усякому пануванню, усякій владі та силі. 25 Бо Він мусить царювати, доки не покладе всіх ворогів під Свої ноги. (1 Коринтян 15:20-25)

Павло також навчав, що неправедні (ті, хто порушує заповіді) не успадкують Царства Божого:

> 9 Хіба ви не знаєте, що неправедні не успадкують Царства Божого? Не обманюйтеся. Ані розпусники, ані ідолопоклонники, ані перелюбники, ані гомосексуалісти, ані содоміти, 10 ані злодії, ані жадібні, ані п’яниці, ані лайливі, ані здирники не успадкують Царства Божого. (1 Коринтян 6:9-10)

> 19 А діла тіла очевидні, а саме: перелюб, розпуста, нечистота, розпусність, 20 ідолопоклонство, чаклунство, ненависть, суперечки, заздрість, гнів, егоїстичні амбіції, розбрат, єресі, 21 заздрість, вбивства, пияцтво, гульні та подібне до цього; про що я заздалегідь попереджаю вас, як і раніше казав вам, що ті, хто чинить таке, не успадкують Царства Божого. (Галатів 5:19-21)

> 5 Бо ви знаєте, що жоден розпусник, нечистий чи жадібний, який є ідолопоклонником, не має спадщини в Царстві Христа й Бога. (Ефесян 5:5)

Бог має свої стандарти і вимагає покаяння від гріхів, щоб людина могла увійти до Його Царства. Послух Богу необхідний як для отримання Святого Духа, так і для досягнення спасіння:

> [29] …Петро та апостоли … сказали: «Ми зобов'язані слухатися Бога більше, ніж людей. … [32] І ми є свідками цього, як і Святий Дух, якого Бог дав тим, хто слухається Його». (Дії 5:29,32, AFV)
>
> [5] Христос … [8] хоч і був Сином, але навчився послуху через те, що переніс. [9] І, досягнувши досконалості, став для всіх, хто Йому слухається, джерелом вічного спасіння, (Євреїв 5:5,8-9)

Апостол Павло застерігав, що дехто не буде навчати, що Євангеліє Ісуса є відповіддю, а вважатиме прийнятним інший шлях:

> [3] Благодать вам і мир від Бога Отця та нашого Господа Ісуса Христа, [4] Який віддав Себе за наші гріхи, щоб визволити нас від цього теперішнього злого віку, згідно з волею нашого Бога й Отця, [5] якому слава на віки віків. Амінь. [6] Дивуюся, що ви так швидко відвертаєтеся від Того, Хто покликав вас у благодаті Христовій, до іншого Євангелія, [7] яке не є іншим; але є дехто, хто турбує вас і хоче спотворити Євангеліє Христове. [8] Але навіть якщо ми, чи ангел з неба, проповідуватиме вам інше Євангеліє, ніж те, що ми вам проповідували, нехай буде проклятий. [9] Як ми вже казали раніше, так і тепер кажу знову: якщо хтось проповідує вам інше Євангеліє, ніж те, яке ви прийняли, нехай буде проклятий. (Галатів 1:3-9)
>
> [3] Але я боюся, щоб якось, як змій своєю хитрістю обманув Єву, так і ваші думки не були спотворені від простоти, що є у Христі. [4] Бо якщо той, хто приходить, проповідує іншого Ісуса, якого ми не проповідували, або якщо ви приймаєте іншого духа, якого ви не приймали, або інше Євангеліє, якого ви не прийняли, — ви цілком можете це терпіти! (2 Коринтян 11:3-4)

Яким було те «інше» й «відмінне», насправді фальшиве, Євангеліє?

Фальшиве Євангеліє складається з різних частин.

Загалом, фальшиве Євангеліє полягає у вірі в те, що вам не потрібно насправді слухатися Бога і справді прагнути жити згідно з Його шляхом, водночас стверджуючи, що ви знаєте Його (див. Матвія 7:21-23). Воно, як правило, орієнтоване на егоїзм.

Майже 6000 років тому змій спокусив Єву, змусивши її повірити у фальшиве євангеліє (Буття 3) — і відтоді люди вважають, що знають краще за Бога і повинні самі вирішувати, що є добром, а що — злом. Так, після приходу Ісуса Його ім'я часто пов'язували з різними фальшивими євангеліями — і це триває досі та триватиме аж до часів остаточного Антихриста.

А ще за часів апостола Павла фальшиве євангеліє було, по суті, гностично-містичною сумішшю істини та помилки. Гностики в основному вірили, що для досягнення духовного прозріння, зокрема спасіння, необхідні особливі знання. Гностики схилялися до думки, що вчинки плоті не мають особливого значення, і вони виступали проти послуху Богу в таких питаннях, як субота — сьомий день тижня. Одним із таких фальшивих провідників був Симон Маг, якого апостол Петро викрив і попередив (Дії 8:18–21).

Але це нелегко

Новий Завіт показує, що Пилип навчав про Царство Боже:

> 5 Тоді Пилип пішов до міста Самарії й проповідував їм про Христа. … 12 Вони повірили Пилипу, коли він проповідував їм про Царство Боже … (Дії 8:5, 12)

Проте Ісус, Павло та учні вчили, що увійти до Царства Божого нелегко:

> 24 А коли Ісус побачив, що той дуже засмутився, то сказав: «Як важко тим, хто має багатство, увійти до Царства Божого! 25 Бо легше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатієві увійти до Царства Божого».
>
> 26 А ті, хто це чули, сказали: «То хто ж може спастися?»
>
> 27 А Він сказав: «Те, що неможливе для людей, можливе для Бога». (Лука 18:24-27)
>
> 22 «Ми мусимо через багато скорбот увійти до Царства Божого». (Діяння 14:22)

> [3] Ми зобов’язані завжди дякувати Богові за вас, брати, як це личить, бо ваша віра надзвичайно зростає, а любов кожного з вас один до одного рясно розквітає, [4] так що ми самі хвалимося вами серед Божих церков за вашу терпеливість і віру в усіх ваших переслідуваннях та скорботах, які ви терпите, [5] що є явним свідченням праведного суду Божого, щоб ви були визнані гідними Царства Божого, за яке ви й страждаєте; [6] бо це справедливо перед Богом — відплатити скорботою тим, хто вас утискає, [7] і дати вам, хто страждає, відпочинок разом із нами, коли Господь Ісус з’явиться з неба зі Своїми могутніми ангелами, (2 Солунян 1:3-7)

Через труднощі цього часу лише деякі зараз, у цьому віці, покликані й обрані, щоб стати його частиною (Матвія 22:1-14; Івана 6:44; Євреїв 6:4-6). Інші будуть покликані пізніше, оскільки Біблія показує, що ті, «хто заблукав у дусі, прийдуть до розуміння, а ті, хто нарікав, навчаться вченню» (Ісая 29:24).

Апостол Петро навчав, що Царство є вічним, і що Євангелію Божому треба ретельно підкорятися, інакше настане суд:

> [10] Тому, брати, ще ретельніше дбайте про те, щоб упевнити своє покликання та обрання, бо якщо ви будете це робити, то ніколи не спіткнетеся; [11] бо так вам буде щедро забезпечено вхід до вічного Царства нашого Господа й Спасителя Ісуса Христа. (2 Петра 1:10-11)

> [17] Бо настав час, щоб суд почався від дому Божого; і якщо він починається спочатку з нас, то який буде кінець тих, хто не слухається Євангелія Божого? (1 Петра 4:17)

Останні книги Біблії та Царство

Біблія вчить, що «Бог є любов» (1 Івана 4:8, 16) і що Ісус є Богом (Івана 1:1, 14) — Царство Боже матиме Царя, який є любов’ю і чиї закони ґрунтуються на любові, а не на ненависті (див. Об’явлення 22:14-15).

Біблія також показує, що Бог пошле ангела, який проголосить вічне Євангеліє Божого Царства (Об’явлення 14:6-7), а потім іншого ангела,

щоб вказати, що, незважаючи на свою велич, Вавилон падає (Об'явлення 14:8-9). Ці послання стануть надприродними підтвердженнями Євангелія, яке світ раніше отримав як свідчення, і, як видається, стануть визначальними чинниками для «великої юрби», що прийде до Бога в кінці часів (Об'явлення 7:9-14). На відміну від останньої вавилонської держави, яка постане й впаде (див. Об'явлення 18:1-18), остання фаза Царства Божого триватиме вічно:

> 15 Тоді сьомий ангел засурмив: і пролунали голосні голоси на небі, які говорили: «Царства цього світу стали царствами нашого Господа та Його Христа, і Він царюватиме навіки віків!» (Об'явлення 11:15)

Ісус царюватиме в Царстві! І Біблія відкриває два Його титули:

> 16 І на Його одежі та на стегні написано ім'я: ЦАР ЦАРІВ І ГОСПОДЬ ПАНІВ. (Об'явлення 19:16)

Але чи Ісус єдиний, хто буде царювати? Зверніть увагу на цей уривок:

> 4 І я побачив престоли, і ті, хто сидів на них, і їм було доручено судити. Тоді я побачив душі тих, хто був обезголовлений за свідчення про Ісуса та за Слово Боже, хто не поклонився звірові та його образу і не прийняв його знака на чолі чи на руці. І вони ожили та царювали з Христом тисячу років... 6 Блаженний і святий той, хто має участь у першому воскресінні. Над такими друга смерть не має влади, але вони будуть священиками Бога й Христа і будуть царювати з Ним тисячу років. (Об'явлення 20:4,6)

Справжні християни воскреснуть, щоб царювати з Христом тисячу років! Царство триватиме вічно (Об'явлення 11:15), але царювання разом із першими воскреслими святими, згадане в Об'явленні 20:6, тривало лише тисячу років. Ось чому я раніше назвав це першою фазою Царства — фізичною, тисячолітньою фазою, на противагу остаточній, більш духовній фазі.

У Книзі Об'явлення перелічено кілька подій, що відбудуться між тисячолітньою фазою та остаточною фазою Царства Божого:

[7] А коли тисяча років минуть, сатана буде випущений із своєї
в'язниці [8] і вийде, щоб звести на манівці народи, що
знаходяться в чотирьох кутах землі, Гога та Магога, щоб зібрати
їх на битву, чисельність яких — як пісок морський. … [11] Тоді я
побачив великий білий престол і Того, Хто сидів на ньому, від
обличчя Якого втекли земля й небо. І не знайшлося для них
місця. [12] І я побачив мертвих, малих і великих, що стояли перед
Богом, і книги були відкриті. І була відкрита ще одна книга, яка
є Книгою Життя. І мертвих судили за їхніми ділами, за тим, що
було написано в книгах. [13] Море віддало мертвих, що були в
ньому, а Смерть і ад видали мертвих, що були в них. І їх судили,
кожного за його ділами. [14] Тоді Смерть і ад були кинуті в озеро
вогню. Це — друга смерть. [15] І кожен, кого не знайшли
записаним у Книзі Життя, був кинутий у озеро вогню.
(Об'явлення 20:7-8, 11-15)

Книга Об'явлення показує, що буде пізніша фаза Царства, яка настане після тисячолітнього царювання та після другої смерті тих, хто остаточно відкидає покаяння та Божі шляхи:

[1] І я побачив нове небо та нову землю, бо перше небо та перша
земля минули. І моря вже не було. [2] Тоді я, Іван, побачив святе
місто, Новий Єрусалим, що сходило з неба від Бога,
приготоване, як наречена, прикрашена для свого чоловіка. [3] І
я почув голосний голос з неба, що казав: «Ось, скинія Божа з
людьми, і Він буде жити з ними, і вони будуть Його народом.
Сам Бог буде з ними і буде їхнім Богом. [4] І Бог зітре кожну
сльозу з їхніх очей; смерті більше не буде, ні скорботи, ні плачу.
Більше не буде болю, бо колишнє минуло». (Об'явлення 21:1-
4)

[1] І він показав мені чисту річку води життя, прозору, як
кришталь, що витікала з престолу Бога й Агнця. [2] Посередині її
вулиці та по обидва боки річки стояло дерево життя, яке
приносило дванадцять плодів, кожне дерево давало свій плід
щомісяця. Листя цього дерева слугувало для зцілення народів.
[3] І більше не буде прокляття, але престол Бога й Агнця буде

там, і Його слуги служитимуть Йому. [4] Вони побачать Його обличчя, і Його ім'я буде на їхніх чолах. [5] Там не буде ночі: їм не потрібні ні світильник, ні світло сонця, бо Господь Бог освітлює їх. І вони будуть царювати навіки віків. (Об'явлення 22:1-5)

Зверніть увагу, що це царювання, яке настане *після* тисячі років, охоплює слуг Божих і триватиме вічно. Святе Місто, яке було приготоване на небі, покине небо і зійде на землю. Це початок останньої фази Царства Божого. Час, коли БІЛЬШЕ НЕ БУДЕ БОЛЮ АНІ СТРАЖДАНЬ!

Лагідні успадкують землю (Матвія 5:5) і все (Об'явлення 21:7). Земля, включаючи Святе Місто, яке буде на ній, стане кращою, бо будуть виконуватися Божі шляхи. Зрозумійте, що:

[7] Зростанню Його правління та миру не буде кінця (Ісая 9:7)

Очевидно, що після початку останньої фази Царства Божого відбуватиметься зростання, оскільки всі будуть підкорятися Божому правлінню.

Це буде найславетніший час:

[9] Але як написано: «Око не бачило, вухо не чуло, і в серце людини не входило те, що Бог приготував для тих, хто Його любить». [10] Але Бог відкрив це нам через Свого Духа. (1 Коринтян 2:9-10)

Це час любові, радості та вічного втішення. Це буде фантастичний час! Царство Боже забезпечить фантастично кращу вічність. Хіба ви не хочете взяти в цьому участь?

5. Джерела поза Новим Заповітом навчали про Царство Боже

Чи вважали перші проповідники Христа, що вони повинні проповідувати Євангеліє про буквальне Царство Боже?

Так.

Кілька років тому під час лекції, яку читав професор Барт Ерман з Університету Північної Кароліни, він неодноразово й цілком слушно наголошував, що, на відміну від більшості сучасних християн, які лише визнають свою віру, Ісус та Його перші послідовники проповідували Царство Боже. Хоча загальне розуміння християнства доктором Ерманом значно відрізняється від того, що сповідує Церква Бога, *що продовжує свою діяльність*, ми погоджуємося з тим, що Євангеліє Царства — це те, що проповідував Сам Ісус і в що вірили Його послідовники. Ми також погоджуємося з тим, що багато хто з тих, хто сьогодні називає себе християнами, цього не розуміє.

Найдавніший збережений текст і проповідь, що датуються періодом після Нового Завіту

Царство Боже було важливою частиною того, що вважається «найдавнішою повною християнською проповіддю, яка збереглася» (Холмс М. В. «Давня християнська проповідь». «Апостольські отці: грецькі тексти та англійські переклади», 2-ге вид. Baker Books, Гранд-Рапідс, 2004, с. 102). Ця *«Давня християнська проповідь»* містить такі твердження про Царство:

> 5:5 Крім того, брати, ви знаєте, що наше перебування у світі плоті є незначним і минущим, але обітниця Христа — велика й дивовижна: спокій у майбутньому Царстві та вічне життя.

Наведене вище твердження показує, що Царство не існує зараз, але воно прийде і буде вічним. Крім того, у цій стародавній проповіді сказано:

> 6:9 Отже, якщо навіть такі праведні люди, як ці, не здатні своїми власними праведними вчинками врятувати своїх дітей, то яку впевненість ми маємо щодо входу до Царства Божого, якщо не збережемо своє хрещення чистим і незаплямованим? Або хто буде нашим заступником, якщо у нас не буде знайдено святих і праведних діл? 9:6 Тому любімо один одного, щоб усі ми увійшли до Царства Божого. 11:7 Отже, якщо ми знаємо, що є правильним в очах Бога, ми увійдемо до Його Царства й отримаємо обіцянки, яких «вухо не чуло, око не бачило, і серце людини не уявляло».
>
> 12:1 Тож чекаймо, година за годиною, на Царство Боже в любові та праведності, оскільки ми не знаємо дня Божого явлення. 12:6 Він каже: «Царство Мого Отця настане».

Наведені вище твердження показують, що потрібна любов через праведне життя, що ми ще не увійшли до Царства Божого і що це відбудеться після дня явлення Бога — тобто після того, як Ісус знову повернеться. Це Царство Отця, і це Царство — це не лише Ісус.

Цікаво, що найдавніша, судячи з усього, християнська проповідь, яку Бог дозволив зберегтися, вчить про те саме Царство Боже, про яке вчить Новий Завіт і про яке зараз вчить *Церква Бога, що продовжує свою діяльність* (можливо, що вона походить від справжньої Церкви Божої, але мої обмежені знання грецької мови не дають мені змоги зробити більш впевнене твердження).

Церковні провідники II століття та Євангеліє Царства

Слід зазначити, що на початку II століття Папій, учень Івана та друг Полікарпа, якого римо-католики вважають святим, проповідував тисячолітнє Царство. Євсевій записав, що Папій навчав:

> ... після воскресіння з мертвих настане тисячоліття, коли на цій землі буде встановлено особисте царювання Христа. (Фрагменти Папія, VI. Див. також Євсевій, «Історія Церкви», книга 3, XXXIX, 12)

Папій вчив, що це буде час великого достатку:

> Так само [Він сказав], що одне зерно пшениці дасть десять
>
> тисяч колосків, і що кожен колосок матиме десять тисяч зерен, а кожне зерно дасть десять фунтів чистого, бездоганного, вишуканого борошна; і що яблука, насіння та трава даватимуть урожай у подібних пропорціях; і що всі тварини, харчуючись тоді лише плодами землі, стануть миролюбними та злагодженими і будуть у досконалому підпорядкуванні людині». [Про ці речі письмово свідчить Папій, старий чоловік, який був слухачем Івана та другом Полікарпа, у четвертій зі своїх книг; адже він написав п'ять книг...] (Фрагменти Папія, IV)

У «Листі до коринтян», написаному після Нового Завіту, зазначено:

> 42:1-3 Апостоли отримали Євангеліє для нас від Господа Ісуса Христа; Ісус Христос був посланий від Бога. Отже, Христос походить від Бога, а апостоли — від Христа. Тому й ті, й інші з'явилися з волі Божої у встановленому порядку. Отримавши таким чином доручення, будучи повністю впевненими завдяки воскресінню нашого Господа Ісуса Христа та зміцненими в слові Божому з повною впевненістю Святого Духа, вони вирушили з радісною звісткою про те, що настане Царство Боже.

Полікарп Смирнський був одним із перших християнських провідників, який також був учнем Івана, останнього з перших апостолів, що помер. Полікарп (бл. 120–135 рр. н. е.) навчав:

> Блаженні вбогі та ті, кого переслідують за праведність, бо їхнє є Царство Боже. (Полікарп. Лист до філіппійців, розділ II. З *«Ante-Nicene Fathers», том 1*, під редакцією Олександра Робертса та Джеймса Дональдсона. Американське видання, 1885 р.)
>
> Отже, знаючи, що «Бога не можна зневажати», ми повинні жити гідно Його заповіді та слави...Бо добре, щоб вони відреклися від пожадливостей, що є у світі, оскільки «кожна пожадливість воює проти духа»; і «ані розпусники, ані

> м’якотілі, ані ті, хто зловживає собою з людьми, не успадкують Царства Божого», ані ті, хто чинить речі, що суперечать і не личать. (там само, розділ V)
>
> Тож служімо Йому в страху й з усією повагою, так, як Він Сам нам заповідав, і як апостоли, що проповідували нам Євангеліє, та пророки, що заздалегідь провіщали прихід Господній. (там само, розділ VI)

Як і інші автори Нового Завіту, Полікарп навчав, що праведні, а не ті, хто порушує заповіді, успадкують Царство Боже.

Також стверджується, що Полікарп навчав наступного:

> А в наступну суботу він сказав: «Послухайте мого напучення, улюблені діти Божі. Я закликав вас у присутності єпископів, і тепер знову закликаю вас усіх ходити благочестиво й гідно шляхом Господнім... *Пильнуйте* й знову *будьте готові; нехай ваші серця не будуть обтяжені; пам’ятайте* про нову заповідь щодо любові один до одного, про Його прихід, що раптово проявиться, як швидка блискавка, про великий суд вогнем, про вічне життя, про Його безсмертне Царство. І все, чого вас навчає Бог, ви знаєте, коли досліджуєте натхненні Писання; викарбуйте пером Святого Духа у своїх серцях, щоб заповіді залишалися у вас незгладимими». (Життя Полікарпа, розділ 24. Дж. Б. Лайтфут, «Апостольські отці», т. 3.2, 1889 р., с. 488–506)

Мелітон Сардський, який був провідником Церкви Божої близько 170 року н. е., навчав:

> Адже справді Закон перейшов у Євангеліє — старе в нове, обидва походять разом із Сіону та Єрусалима; і заповідь перейшла в благодать, і прообраз — у довершене творіння, і ягня — у Сині, і вівця — у людині, і людина — у Бозі...
>
> Але Євангеліє стало поясненням Закону та його
>
> виконання, тоді як Церква стала скарбницею істини...

> Це Той, хто вивів нас із рабства у свободу, із темряви у світло, із смерті у життя, із тиранії у вічне царство. (Мелітон. Проповідь про Пасху. Вірші 7, 40, 68. Переклад із «Kerux: The Journal of Online Theology». http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

Отже, Царство Боже вважалося чимось вічним, а не просто сучасною християнською чи римо-католицькою Церквою, і включало Божий закон.

Інший твір середини-кінця II століття закликає людей звертати погляд на Царство:

> Тому нехай ніхто з вас більше не прикидається і не озирається назад, а охоче наближається до Євангелія Царства Божого. (Римський Климент. «Визнання», Книга X, Розділ XLV. Витяг з «Ante-Nicene Fathers», Том 8. Під редакцією Олександра Робертса та Джеймса Дональдсона. Американське видання, 1886 р.)

Крім того, хоча цей твір, очевидно, не був написаний членом істинної церкви, у творі середини II століття під назвою *«Пастир Герми»* у перекладі Робертса та Дональдсона вираз «Царство Боже» вживається чотирнадцять разів.

Справжні християни, і навіть багато з тих, хто лише визнавав Христа, знали щось про Царство Боже у II столітті.

Навіть римо-католицький і східно-православний святий Іриней розумів, що після воскресіння християни увійдуть до Царства Божого. Зверніть увагу на те, що він написав близько 180 року н. е.:

> Бо таким є стан тих, хто увірував, оскільки в них постійно перебуває Святий Дух, який був даний Ним у хрещенні і зберігається тим, хто його прийняв, якщо він ходить у правді, святості, праведності та терпеливому витриманні. Бо ця душа має воскресіння в тих, хто вірує: тіло знову приймає душу, і разом з нею, силою Святого Духа, воскресає та входить у Царство Боже. (Святий Іриней, єпископ Ліонський.

> Перекладено з вірменської Армітажем Робінсоном. «Доказ апостольського проповідування», розділ 42. Веллс, Сомерсет, жовтень 1879 р. Опубліковано в «Товаристві сприяння християнському знанню». Нью-Йорк: THE MACMILLAN CO, 1920)

Теофіл Антіохійський навчав:

> Я лише згадую про Його доброту; якщо я називаю Його Царством, я лише згадую про Його славу… Бо якби Він зробив його безсмертним від самого початку, Він зробив би його Богом. … Отже, Він не створив його ані безсмертним, ані смертним, але, як ми вже казали вище, здатним до того й іншого; так що, якщо він схилятиметься до речей безсмертя, дотримуючись Божої заповіді, то отримає від Нього в нагороду безсмертя і стане Богом. (Теофіл, «До Автоліка», 1:3, 2:27)

Римо-католицький святий Іполит на початку III століття писав:

> І ви отримаєте Царство Небесне, ви, хто, перебуваючи в цьому житті, пізнали Небесного Царя. І ви станете товаришем Божества та співспадкоємцем Христа, більше не будучи рабами пожадливостей чи пристрастей і ніколи більше не страждаючи від хвороб. Бо ви стали Богом: бо які б страждання ви не перенесли, будучи людиною, ті Він дав вам, бо ви були з смертної глини, але все, що відповідає Божій волі, те Бог обіцяв дарувати вам, бо ви були обожнені й народжені до безсмертя. (Іполит. «Спростування всіх єресей», Книга X, Розділ 30)

Метою для людей є обоження (як буквальних дітей Божих, пор. Псалом 82:6) у майбутньому Царстві Божому.

Майбутнє Царство Боже було вченням первісної католицької церкви (див. також нашу безкоштовну електронну книгу, доступну на сайті ccog.org, під назвою «Вірування первісної католицької церкви: чи могла група залишків мати безперервну апостольську спадкоємність?»).

Проблеми у II та III століттях

Незважаючи на широке визнання Царства, у II столітті з'явився лідер-відступник, що виступав проти Закону, на ім'я Маркіон. Маркіон навчав проти Закону Божого, суботи та буквального Царства Божого. Хоча його засуджували Полікарп та інші, він тривалий час підтримував контакти з Римською церквою і, здається, мав значний вплив на неї.

У II та III століттях в Олександрії (Єгипет) закріпилися алегористи. Багато алегористів виступали проти вчення про буквальне Царство Боже. Зверніть увагу на згадку про деяких із цих алегористів:

> Діонісій народився в Олександрії в знатній і заможній язичницькій родині та отримав освіту в дусі їхньої філософії. Він залишив язичницькі школи, щоб стати учнем Орігена, якого він згодом замінив на посаді керівника катехітичної школи в Олександрії…
>
> Климент, Оріген та гностична школа спотворювали вчення святих пророцтв своїми вигадливими й алегоричними тлумаченнями… вони здобули собі назву «алегористи». Непос публічно боровся з алегористами й стверджував, що на землі настане царювання Христа…
>
> Діонісій сперечався з послідовниками Непоса і, за його словами… «такий стан речей, який зараз існує в Царстві Божому». Це перша згадка про існування Царства Божого в сучасному стані Церков…
>
> Непос викрив їхню помилку, показавши, що Царство Небесне не є алегоричним, а є буквальним прийдешнім Царством нашого Господа у воскресінні до вічного життя...
>
> Отже, ідея про Царство, що настає в нинішньому стані речей, була сформульована та висунута в гностичній школі алегористів в Єгипті, у 200–250 роках н. е., за ціле століття до того, як єпископів імперії почали вважати володарями престолу…
>
> Климент уявляв собі Царство Боже як стан істинного розумового пізнання Бога. Оріген виклав це як духовний зміст,

> прихований у буквальному тексті Писань. (Уорд, Генрі Дана. «Євангеліє Царства: Царство не з цього світу; не в цьому світі; але те, що має прийти в Небесній Країні, про воскресіння з мертвих і відновлення всього». Видано видавництвом «Claxton, Remsen & Haffelfinger», 1870 р., с. 124–125)

Отже, поки єпископ Непос проповідував Євангеліє Царства Божого, алегористи намагалися висунути хибне, менш буквальне тлумачення цього Євангелія. Приблизно в той самий час єпископ Аполлінарій Гієрапольський також намагався боротися з помилками алегористів. Ті, хто справді належав до Церкви Божої, протягом усієї історії відстоювали істину про буквальне Царство Боже.

Герберт В. Армстронг проповідував Євангеліє Царства, а також

У 20-му столітті покійний Герберт В. Армстронг, перший лідер сучасної філадельфійської епохи Церкви Божої (Об'явлення 3:7-13), писав:

> Оскільки світ *відкинув* Євангеліє Христа…, йому довелося замінити його чимось іншим. Йому довелося вигадати *підробку!* Тож ми чули, як про Царство Боже говорили лише як про гарну банальність — приємне почуття в людських серцях — зводячи його до ефірного, нереального НІЧОГО! Інші неправильно тлумачили, що «ЦЕРКВА» є Царством… Пророк Даниїл, який жив за 600 років до Христа, знав, що Царство Боже є справжнім царством — урядом, що править над буквальними ЛЮДЬМИ на землі…
>
> Ось… Боже пояснення того, ЩО ТАКЕ ЦАРСТВО БОЖЕ: «І за днів цих царів…» — тут йдеться про десять пальців ноги, частина яких із заліза, а частина — з крихкої глини. Пов'язуючи це пророцтво з 7-м розділом книги Даниїла та 13-м і 17-м розділами Одкровення, мається на увазі нові ОБ'ЄДНАНІ ШТАТИ ЄВРОПИ, які зараз формуються… на ваших очах! Об'явлення 17:12 чітко вказує на те, що це буде союз ДЕСЯТИ ЦАРІВ АБО ЦАРСТВ, які (Об'явл. 17:8) відродять стару РИМСЬКУ ІМПЕРІЮ…

Коли Христос прийде, Він прийде як ЦАР царів, що пануватиме над усією землею (Об. 19:11-16); і ЙОГО *ЦАРСТВО — ЦАРСТВО БОЖЕ* — як сказав Даниїл, має ПОГЛИНУТИ всі ці земні царства. В Об'явленні 11:15 це викладено такими словами: «Царства цього світу *стали* ЦАРСТВАМИ НАШОГО ГОСПОДА І ЙОГО ХРИСТА, і Він царюватиме навіки віків»! Це — ЦАРСТВО БОЖЕ. Це КІНЕЦЬ нинішніх урядів — так, навіть Сполучених Штатів та британських націй. Тоді вони стануть царствами — УРЯДАМИ — Господа ІСУСА ХРИСТА, який тоді буде ЦАРЕМ царів над усією землею. Це цілком ЯСНО показує, що ЦАРСТВО БОЖЕ є буквальним УРЯДОМ. Так само, як Халдейська імперія була ЦАРСТВОМ — так само, як Римська імперія була ЦАРСТВОМ, — так і ЦАРСТВО БОЖЕ є урядом. Воно має перебрати на себе УПРАВЛІННЯ НАЦІЯМИ світу. Ісус Христос НАРОДИВСЯ, щоб бути ЦАРЕМ — ПРАВИТЕЛЕМ! …

Той самий Ісус Христос, який понад 1 900 років тому ходив по пагорбах і долинах Святої Землі та вулицях Єрусалима, повернеться знову. Він сказав, що повернеться. Після того, як Його розіп'яли, Бог воскресив Його з мертвих через три дні й три ночі (Мт. 12:40; Дії 2:32; 1 Кор. 15:3-4). Він вознісся на Престол Божий — штаб-квартиру Уряду Всесвіту (Дії 1:9–11; Євр. 1:3; 8:1; 10:12; Об. 3:21).

Він є тим «великим паном» з притчі, який пішов до Престолу Божого — «далекої країни» — щоб бути коронованим як Цар царів над усіма народами, а потім повернутися на землю (Лк. 19:12-27).

Знову ж таки, Він перебуває на небі аж до «часів відновлення всього» (Дії 3:19-21). *Відновлення* означає повернення до колишнього стану чи становища. У цьому випадку — відновлення Божого правління на землі, а отже, відновлення світового миру та утопічних умов.

Нинішні світові потрясіння, ескалація воєн та суперечок досягнуть кульмінації у вигляді таких величезних світових лих, що, якби не втручання Бога, жодна людська душа не

врятувалася б живою (Мт. 24:22). Саме у найвищій точці цих подій, коли будь-яка затримка призвела б до знищення всього життя на цій планеті, Ісус Христос повернеться. Цього разу Він прийде як божественний Бог. Він прийде у всій могутності та славі Творця, що править Всесвітом. (Мт. 24:30; 25:31.) Він прийде як «Цар царів і Господь панів» (Об. 19:16), щоб встановити світовий надуряд і правити всіма народами «залізним жезлом» (Об. 19:15; 12:5) …

Христос — небажаний гість?

Але чи буде людство радісно вигукувати й вітати Його в шаленому екстазі та ентузіазмі — чи навіть церкви традиційного християнства?

Ні! Вони повірять, що Він є Антихристом, бо їх обманули фальшиві служителі сатани (2 Кор. 11:13-15). Церкви та народи будуть розгнівані на Його прихід (Об. 11:15 та 11:18), а військові сили навіть спробують битися з Ним, щоб знищити Його (Об. 17:14)!

Народи будуть залучені до вирішальної битви майбутньої Третьої світової війни, фронт якої пролягатиме в Єрусалимі (Зах. 14:1-2), і тоді Христос повернеться. З надприродною силою Він «буде воювати проти тих народів», які воюють проти Нього (вірш 3). Він повністю їх розгромить (Об. 17:14)! «У той день Його ноги стануть на Оливній горі», що знаходиться зовсім недалеко на схід від Єрусалима (Зах. 14:4). (Армстронг Г. В. «Таємниця віків», 1984)

Біблія проголошує, що Ісус повернеться і переможе, проте багато хто буде боротися проти Нього під час Його повернення (Об'явлення 19:19). Багато хто стверджуватиме (ґрунтуючись на неправильному розумінні біблійних пророцтв, а також частково через вплив фальшивих пророків і містиків), що Ісус, який повернеться, є остаточним Антихристом!

Наступне також взято з праць Герберта Армстронга:

> Справжня релігія — Божа істина, наділена силою Божої любові, яку дарує Святий Дух... НЕВИМОВНА РАДІСТЬ від пізнання Бога та Ісуса Христа — від пізнання ІСТИНИ — та тепло Божої божественної ЛЮБОВІ! ...
>
> Вчення істинної Церкви Божої — це просто вчення про те, щоб «жити кожним словом» Святої Біблії...
>
> Люди відвернуться від шляху «отримувати» до шляху «давати» — Божого шляху любові.
>
> НОВА ЦИВІЛІЗАЦІЯ тепер охопить землю! (там само)

НОВА ЦИВІЛІЗАЦІЯ — це Царство Боже. Проголошення того, що ця нова цивілізація має настати і ґрунтуватиметься на любові, є основною частиною справжнього Євангелія Царства, якого навчали Ісус та Його послідовники. Саме це ми проповідуємо в Церкві Бога, *що продовжує свою діяльність*.

Герберт Армстронг усвідомив, що Ісус навчав: людське суспільство, навіть коли воно думає, що хоче слухатися, відкинуло «шлях давання», шлях любові. Здається, майже ніхто не розуміє належним чином значення того, чого навчав Ісус.

Спасіння через Ісуса є частиною Євангелія

Тепер деякі з тих, хто прочитав до цього місця, ймовірно, задаються питанням про роль смерті Ісуса у спасінні. Так, Його смерть є частиною Євангелія, про яке писали як Новий Завіт, так і Герберт В. Армстронг.

Новий Завіт показує, що Євангеліє включає спасіння через Ісуса:

> [16] Бо я не соромлюся Євангелія Христового, бо воно є Божа сила для спасіння кожному, хто вірує: спочатку юдею, а потім і греку (Римлянам 1:16).
>
> [4] Тому ті, хто розійшовся, ходили всюди, проповідуючи Слово. [5] Тоді Пилип пішов до міста Самарії й проповідував їм про Христа. … [12] А коли вони повірили Пилипу, який проповідував

їм про Царство Боже та ім'я Ісуса Христа, то і чоловіки, і жінки прийняли хрещення. … [25] Тож, засвідчивши й проповідуючи Слово Господнє, вони повернулися до Єрусалима, проповідуючи Євангеліє в багатьох селах самарян. [26] А ангел Господній промовив до Пилипа… [40] Пилипа знайшли в Азоті. І, проходячи, він проповідував у всіх містах, аж поки не дійшов до Кесарії. (Дії 8:4, 5, 12, 25, 26, 40)

[18] Він проповідував їм про Ісуса та про воскресіння. (Діяння 17:18)

[30] Тоді Павло прожив цілих два роки у власному орендованому домі й приймав усіх, хто приходив до нього, [31] **проповідуючи Царство Боже та навчаючи про те, що стосується Господа Ісуса Христа**, з усією відвагою, і ніхто йому не забороняв. (Діяння 28:30-31)

Зверніть увагу, що проповідь стосувалася як Ісуса, так і Царства. На жаль, у вченні греко-римських церков, як правило, відсутнє правильне розуміння Євангелія про Царство Боже.

Насправді, щоб допомогти нам стати частиною цього Царства, Бог так сильно полюбив людей, що послав Ісуса померти за нас (Івана 3:16-17), а також спасає нас Своєю благодаттю (Ефесян 2:8). І це є частиною доброї новини (Дії 20:24).

Євангеліє Царства — це те, чого потребує світ, але...

Працювати заради миру (Матвія 5:9) і творити добро — це гідні цілі (див. Галатів 6:10). Проте багато світових лідерів, у тому числі релігійних, вірять, що саме міжнародна співпраця людей принесе мир і процвітання, а не Царство Боже. І хоча вони матимуть певні тимчасові успіхи, вони не тільки не досягнуть успіху, але й деякі з їхніх людських зусиль зрештою доведуть планету Землю до такого стану, що життя на ній стане неможливим, якби Ісус не повернувся, щоб встановити Своє Царство (Матвія 24:21-22). Люди, які намагаються виправити ситуацію на Землі без Бога, проповідують марне й фальшиве Євангеліє (Псалом 127:1).

Багато хто у світі намагається сформувати напіврелігійний вавилонський міжнародний план, щоб встановити новий світовий порядок у 21-му столітті. Це те, що Церква Бога, *що продовжує свою діяльність,* засуджувала з самого свого заснування і планує продовжувати засуджувати. Відтоді, як майже 6000 років тому сатана спокусив Єву, щоб вона піддалася його версії євангелія (Буття 3), багато людей вірили, що знають краще за Бога, що зробить їх самих і світ кращими.

Згідно з Біблією, для встановлення «вавилонського» (Об'явлення 17 та 18) світового порядку знадобиться поєднання військового лідера в Європі (якого називають Царем Півночі, а також Звіром з Об'явлення 13:1–10) та релігійного лідера (якого називають фальшивим пророком, а також ОСТАННІМ Антихристом і дворогом Звіром з Об'явлення 13:11–17) з міста на семи пагорбах (Об'явлення 17:9,18). Хоча людство потребує повернення Христа та встановлення Його Царства, багато хто у світі не зверне уваги на це послання у 21-му столітті — вони й надалі віритимуть у різні версії фальшивого євангелія сатани. Але світ отримає свідчення.

Згадаймо, що Ісус навчав:

> [14] І ця Євангелія Царства буде проповідуватися по всьому світу на свідчення всім народам, і тоді настане кінець. (Матвія 24:14)

Зверніть увагу, що Євангеліє Царства поширюється по всьому світу як свідчення, і тоді настане кінець. Цей «кінець» є початком «великої скорботи».

Для цього є кілька причин.

Одна з них полягає в тому, що Бог хоче, щоб світ почув справжнє Євангеліє перед початком Великої Скорботи (початок якої, як показано, настає у Матвія 24:21). Отже, євангельське послання є свідченням і попередженням (див. Єзекіїля 3; Амоса 3:7). Воно призведе до навернення більшої кількості язичників (Римлянам 11:25) та навернення тих, хто не є язичниками (Римлянам 9:27), перед поверненням Ісуса.

Інша причина полягає в тому, що суть цього послання суперечитиме поглядам сили Звіра, що постає, — Царя Півночі — разом із Лжепророком, остаточним Антихристом. Ці двоє, по суті, обіцятимуть мир завдяки людським зусиллям та релігійним компромісам, але це призведе до кінця (Матвія 24:14-22) та знищення (див. 1 Солунян 5:3).

Хоча Біблія каже, що треба боротися за первісну істинну віру (Юда 3), що Слово Боже є істиною (Івана 17:17) і що справжні християни мають відокремлюватися від тих, хто йде на компроміси з язичництвом (2 Коринтян 6:14-17), багато хто стверджуватиме, що їхнє «євангеліє» (блага звістка) передбачає компроміс, щоб міг існувати мир і єдність. На жаль, справжнє Євангеліє Царства Божого багато хто з тих, хто просуває екуменічні та міжконфесійні програми Звіра та Лжепророка (останнього Антихриста), вважатиме фальшивим Євангелієм.

Через знамення та брехливі чудеса, пов'язані з ними (2 Солунян 2:9), більшість у світі вирішить повірити в брехню (2 Солунян 2:9-12) замість послання Євангелія. Через неправомірні засудження тисячолітнього Царства Божого з боку римо-католиків, східних православних, лютеран та інших багато хто помилково стверджуватиме, що послання тисячолітнього Євангелія Царства Божого є фальшивим Євангелієм, пов'язаним із Звіром та Антихристом.

До початку Великої Скорботи вірні філадельфійські християни (Об'явлення 3:7-13) будуть проповідувати по всьому світу (Матвія 24:14), проголошуючи тисячолітнє Євангеліє Царства та розповідаючи світові, що саме замишляють певні світські лідери (включно зі Звіром та Лжепророком).

Вони будуть сприяти поширенню у світі звістки про те, що Звір --- сила Царя Півночі, разом із Лжепророком, останнім Антихристом, зрештою знищать (разом із деякими своїми союзниками) США та англомовні країни — Велику Британію, Канаду, Австралію та Нову Зеландію (Даниїл 11:24, 39), а незабаром після цього знищать арабсько-ісламську конфедерацію (Даниїл 11:40–43), діятимуть як знаряддя демонів (Об'явлення 16:13–14) і, зрештою, будуть воювати проти Ісуса Христа після Його повернення (Об'явлення 16:14; 19:19–20). Вірні

філадельфійці (Об'явлення 3:7-13) будуть проголошувати, що тисячолітнє Царство Боже настане незабаром.

Це, ймовірно, викличе широке висвітлення в ЗМІ та сприятиме виконанню Матвія 24:14. Ми, у Церкві Бога, *що продовжує свою діяльність*, готуємо літературу (багатьма мовами), поповнюємо веб-сайти та вживаємо інших заходів, щоб підготуватися до «короткої роботи» (див. Римлянам 9:28), яка допоможе привести до Божого рішення про те, що Матвія 24:14 було достатньо виконано як свідчення про наближення кінця.

Світовим лідерам, які проповідують «фальшиве Євангеліє» (ймовірно, якийсь «новий» тип вищого керівника Європи разом із скомпрометованим понтифіком, який буде *сповідувати* певну форму католицизму), не сподобається це проголошення — вони не захочуть, щоб світ дізнався, що вони насправді зроблять (і, можливо, спочатку навіть самі в це не повірять, див. Ісаї 10:5-7). Вони та/або їхні прихильники, ймовірно, також будуть помилково вчити, що вірні філадельфійські християни сповідуватимуть екстремістську доктрину (мілленіаризм) про прихід антихриста. Будь-які засудження, які вони та/або їхні послідовники висловлюватимуть щодо вірних філадельфійців та Церкви Бога, що продовжує свою діяльність, спричинять переслідування (Даниїл 11:29-35; Об'явлення 12:13-15). Це також призведе до кінця — початку Великої Скорботи (Матвія 24:21; Даниїла 11:39; див. Матвія 24:14-15; Даниїла 11:31), а також до 3,5-річного періоду захисту для вірних філадельфійських християн (Об'явлення 3:10; 12:14-16).

Звір і Лжепророк намагатимуться здобути владу за допомогою сили, економічного шантажу, знамень, брехливих чудес, вбивств та інших засобів тиску (Об'явлення 13:10–17; 16:14; Даниїл 7:25; 2 Солунян 2:9–10). Християни запитають:

> [10] «Доки, Господи, святий і правдивий, Ти не судиш і не помстишся за нашу кров тим, хто живе на землі?» (Об'явлення 6:10)

Протягом століть Божий народ дивувався і запитував: «Скільки ще часу мине, доки Ісус повернеться?»

Хоча ми не знаємо ні дня, ні години, ми очікуємо, що Ісус повернеться (і буде встановлено тисячолітнє Царство Боже) у 21-му столітті, ґрунтуючись на багатьох місцях Писання (наприклад, Матвія 24:4-34; Псалом 90:4; Осія 6:2; Луки 21:7-36; Євреїв 1:1-2; 4:4,11; 2 Петра 3:3-8; 1 Солунян 5:4), деякі частини яких, як ми бачимо, вже виконуються.

Якщо Ісус не втрутиться, людство знищить усе живе:

> 21 Бо тоді буде велика скорбота, якої не було від початку світу аж дотепер, і якої ніколи не буде. 22 І якби ті дні не були скорочені, то жодна людина не врятувалася б; але заради вибраних ті дні будуть скорочені. (Матвія 24:21-22)

> 29 Одразу після скорботи тих днів сонце потемніє, а місяць не даватиме свого світла; зірки падатимуть з неба, і сили небесні будуть похитнуті. 30 Тоді на небі з'явиться знак Сина Людського, і тоді всі племена землі будуть плакати, і вони побачать Сина Людського, що приходить на хмарах небесних із силою та великою славою. 31 І Він пошле Своїх ангелів із гучним звуком сурми, і вони зберуть Його обраних з чотирьох сторін світу, від одного кінця неба до іншого. (Матвія 24:29-31)

Царство Боже — це те, чого потребує світ.

Посли Царства

Яка ваша роль у Царстві?

Зараз, якщо ви справжній християнин, ви маєте бути посланцем Ісуса та Царства Божого. Зверніть увагу на те, що написав апостол Павло:

> 20 Отже, ми є послами Христа, ніби сам Бог закликає через нас: від імені Христа благаємо вас, примиріться з Богом. (2 Коринтян 5:20)

> [14] Тож стійте, підперезавши стегна ваші правдою, одягнувши на себе броню праведності, [15] і взувши ноги у готовність благовістя миру; [16] а понад усе, взявши щит віри, яким зможете погасити всі вогняні стріли лукавого. [17] І візьміть шолом спасіння та меч Духа, що є Словом Божим; [18] завжди моліться всіма молитвами та благаннями в Дусі, пильнуючи для цього з усією витривалістю та благанням за всіх святих— [19] і за мене, щоб мені було дано слово, щоб я сміливо відкрив уста свої, щоб сповістити таємницю Євангелія, [20] за яке я є послом у кайданах; щоб у ньому я міг говорити сміливо, як належить говорити. (Ефесян 6:14-20)

Хто такий посол? *Словник Мерріам-Вебстера* дає таке визначення:

> 1**:** офіційний посланець; *зокрема***:** дипломатичний представник найвищого рангу, акредитований при іноземному уряді чи монархові як постійний представник свого уряду чи монарха або призначений для виконання особливого й часто тимчасового дипломатичного доручення
>
> 2 *a***:** уповноважений представник або посланець

Якщо ви справжній християнин, то ви — офіційний посланець Христа! Зверніть увагу на те, що написав апостол Петро:

> [9] Але ви — вибране покоління, царське священство, святий народ, Його особливий народ, щоб ви проголошували хвалу Того, Хто покликав вас із темряви у Своє дивне світло; [10] які колись не були народом, а тепер є народом Божим, які не отримали милості, а тепер отримали милості. (1 Петра 2:9-10)

Як християни, ми маємо бути частиною святого народу.

Який народ зараз є святим?

Звісно, жодне з царств цього світу — але вони зрештою стануть частиною Царства Христа (Об'явлення 11:15). Святим є Божий народ, Його Царство.

Як посланці, ми зазвичай не втручаємося у безпосередню політику народів цього світу. Але ми маємо жити за Божим способом життя вже зараз (див. також безкоштовну електронну книгу, доступну за адресою www.ccog.org під назвою: *«Християни: посланці Царства Божого, біблійні настанови щодо християнського життя»*). Живучи за Божим способом життя вже зараз, ми краще розуміємо, чому Божі шляхи є найкращими, щоб у Його Царстві ми могли бути царями та священиками й царювати з Христом на землі:

> 5 Тому, хто полюбив нас і омив нас від наших гріхів Своєю власною кров'ю, 6 і зробив нас царями та священиками для Свого Бога й Отця, Йому слава й влада на віки віків. Амінь. (Об'явлення 1:5-6)

> 10 І зробив нас царями та священиками для нашого Бога; і ми будемо царювати на землі. (Об'явлення 5:10)

Одним із майбутніх аспектів того, що ми станемо царями та священиками, буде навчання тих, хто тоді буде смертним, ходити Божими шляхами:

> 19 Бо народ мешкатиме в Сіоні, в Єрусалимі; ти більше не плакатимеш. Він буде дуже милостивий до тебе, коли почує твій плач; коли Він його почує, Він відповість тобі. 20 І хоч Господь дасть тобі хліб лиха та воду скорботи, та твої вчителі більше не будуть відсунуті в куток, але твої очі побачать твоїх вчителів. 21 Твої вуха почують за собою голос, що скаже: «Ось шлях, йди ним», коли ти звернеш праворуч або коли звернеш ліворуч. (Ісая 30:19-21)

Хоча це пророцтво стосується тисячолітнього царства, у цьому віці християни повинні бути готовими навчати:

> 12 … до цього часу ви вже мали б бути вчителями, (Послання до Євреїв 5:12)

> 15 Але освячуйте Господа Бога у ваших серцях і будьте завжди готові дати відповідь кожному, хто запитує вас про надію, що є у вас, з лагідністю та страхом: (1 Петра 3:15, KJV)

Біблія показує, що багато з найбільш вірних християн, безпосередньо перед початком Великої Скорботи, навчатимуть багатьох:

> [33] А ті з народу, хто розуміє, навчатимуть багатьох (Даниїл 11:33;)

Отже, навчатися та зростати в благодаті й пізнанні (2 Петра 3:18) — це те, чим ми повинні займатися вже зараз. Ісус сказав: «Ви будете Мені свідками в Єрусалимі, у всій Юдеї та Самарії, аж до кінців землі» (Дії 1:8). Частина вашої ролі в Царстві Божому полягає в тому, щоб вміти навчати.

А для більш вірних філадельфійських християн (Об'явлення 3:7-13) це також включатиме підтримку важливого свідчення Євангелія перед початком тисячолітнього Царства Божого (див. Матвія 24:14).

Після встановлення Царства Божого народ Божий буде залучений до відновлення пошкодженої планети:

> [12] Ті з-поміж вас відбудують давні руїни; ви піднімете основи багатьох поколінь; і вас називатимуть «Тим, хто залатає проломи», «Тим, хто відновить вулиці для проживання». (Ісая 58:12)

Таким чином, Божий народ, який у цьому віці жив Божим шляхом, полегшить людям проживання в містах (та в інших місцях) під час цього періоду відновлення протягом тисячоліття.

Світ справді стане кращим місцем. Ми повинні бути послами Христа вже зараз, щоб мати змогу служити й у Його Царстві.

Послання Істинної Євангелії змінює життя

Ісус сказав: «Якщо ви залишаєтеся в Моєму слові, то ви справді Мої учні. 32 І пізнаєте істину, і істина визволить вас» (Івана 8:31-32). Пізнання істини про Євангеліє Царства Божого звільняє нас від пастки помилкових надій цього світу. Ми можемо сміливо підтримувати план, який працює, — Божий план! Сатана обманув весь світ (Об'явлення

12:9), і Царство Боже є справжнім рішенням. Ми маємо відстоювати та проповідувати істину (див. Івана 18:37).

Послання Євангелія — це не лише особисте спасіння. Добра новина про Царство Боже має перетворювати людину вже у цьому віці:

> 2 І не пристосовуйтеся до цього світу, а перетворюйтеся оновленням вашого розуму, щоб ви могли розпізнати, що є та добра, приємна й досконала воля Божа. (Римлянам 12:2)

Справжні християни перетворюються, щоб служити Богові та іншим:

> 22 Раби, слухайтеся у всьому своїх земних господарів, не з показною службою, як ті, хто догоджає людям, а щиросердно, з побожністю, 23 і все, що робите, робіть від щирого серця, як для Господа, а не для людей, 24 знаючи, що від Господа отримаєте нагороду у вигляді спадщини, бо ви служите Господу Христу. (Колосян 3:22-24)

> 28 Тому, оскільки ми отримуємо Царство, яке не може бути похитнене, майте благодать, завдяки якій ми зможемо служити Богові так, як того бажає Він, із повагою та благочестивим страхом. (Послання до Євреїв 12:28)

Справжні християни живуть інакше, ніж світ. Ми ставимо Божі стандарти вище за світські щодо того, що є правильним, а що — неправильним. Праведні живуть вірою (Євреїв 10:38), бо потрібна віра, щоб жити за Божим задумом у цьому віці. Християн вважали настільки відмінними від світу, в якому вони жили, що їхній спосіб життя в Новому Завіті називали «Шляхом» (Дії 9:2; 19:9; 24:14, 22). Світ живе егоїстично, перебуваючи під впливом сатани, на тому, що називають «шляхом Каїна» (Юда 11).

Євангеліє Царства Божого — це послання праведності, радості та миру (Рим. 14:17). Пророче слово, правильно зрозуміле, є втішним (пор. 1 Кор. 14:3; 1 Сол. 4:18), особливо коли ми спостерігаємо, як світ руйнується (пор. Лк. 21:8–36). Справжній християнський спосіб життя веде до духовного достатку та матеріальних благословень (Марка 10:29-30). Це є однією з причин, чому ті, хто живе за ним, розуміють,

що світ потребує Царства Божого. Християни — це посланці Царства Божого.

Християни покладають надію на духовне, а не на матеріальне, хоча й живуть у матеріальному світі (Римлянам 8:5-8). Ми маємо «надію Євангелія» (Колосян 1:23). Це те, що розуміли перші християни, але чого багато хто з тих, хто сьогодні визнає Ісуса, насправді не усвідомлює.

6. Греко-римські церкви вчать, що Царство є важливим, але...

Греко-римські церкви вірять, що вони навчають про певні аспекти Царства Божого, але мають труднощі з тим, щоб по-справжньому зрозуміти, чим воно насправді є. Наприклад, *«Католицька енциклопедія»* так вчить про Царство:

> Христове… На кожному етапі Його вчення прихід цього Царства, його різні аспекти, його точне значення, спосіб, у який його слід досягти, становлять основу Його проповідей, настільки, що Його проповідь називають «Євангелієм Царства»…вони почали називати Церкву «Царством Божим»; див. Кол., I, 13; 1 Сол., II, 12; Апок., I, 6, 9; V, 10 тощо... це означає Церкву як ту Божественну інституцію… (Папа Г. Царство Боже. Католицька енциклопедія, том VIII. 1910)

Хоча вище наведено посилання на «Кол., 1, 13; 1 Сол., 2, 12; Об., 1, 6, 9; 5, 10», якщо ви їх перевірите, то побачите, що жоден із цих віршів не говорить про ***те***, що ***Церква*** є Царством Божим. Вони вчать, що віруючі стануть частиною Царства Божого або що це Царство Ісуса. Біблія попереджає, що багато хто змінить Євангеліє або перейде до іншого, неправдивого (Галатів 1:3-9). На жаль, різні люди так і зробили.

Ісус навчав: «Я є дорога, істина та життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене» (Івана 14:6). Петро навчав: «І немає спасіння в жодному іншому, бо немає під небом іншого імені, даного людям, яким ми маємо спастися» (Діяння 4:12). Петро сказав євреям, що всі повинні мати віру, щоб покаятися й прийняти Ісуса, аби спастися (Діяння 2:38).

На противагу цьому покійний Папа Франциск навчав, що атеїсти, не маючи Ісуса, можуть спастися завдяки добрим справам! Він також навчає, що євреї можуть спастися, не прийнявши Ісуса! Крім того, він та деякі греко-римляни, здається, вважають, що небіблійна версія «Марії» є ключем до Євангелія, а також ключем до екуменічної та міжконфесійної єдності. На жаль, вони та інші не розуміють ані

важливості Ісуса, ані істинного Євангелія Царства Божого. Багато хто проповідує фальшиві євангелія.

Багато хто бажає жити, орієнтуючись на те, що бачить, і покладати віру на світ. Новий Завіт вчить, що християни мають дивитися вгору:

> [2] Думайте про те, що нагорі, а не про те, що на землі. (Колосян 3:2)

> [7] Бо ми ходимо вірою, а не зором. (2 Коринтян 5:7)

Проте папа Пій XI, по суті, вчив жити, орієнтуючись на те, як він бачить свою церкву:

> ... Католицька Церква ... є Царством Христа на землі. (Енцикліка Пія *«Quas Primas»*).

Веб-сайт *CatholicBible101* стверджує: «Царство Боже було встановлене на землі Ісусом Христом у 33 році н. е. у формі Його Церкви, очолюваної Петром... Католицької Церкви». Проте тисячолітнє Царство Боже ще не настало, і це не Римська Церква. Коли воно настане, воно буде на землі. Хоча справжня Церква Божа має «ключі від Царства» (Матвія 16:19), ті, хто стверджує, що якась церква є Царством Божим, «відібрали ключ пізнання» (Луки 11:52).

Римська Церква настільки рішуче виступає проти швидкого приходу земного тисячолітнього Царства Божого, що це, по суті, є єдиним «вченням антихриста», зазначеним в офіційному *Катехізисі Католицької Церкви*:

> **676** Омана Антихриста вже починає набувати форми у світі щоразу, коли висувається твердження про втілення в історії тієї месіанської надії, яка може здійснитися лише поза історією через есхатологічний суд. Церква відкинула навіть модифіковані форми цього фальсифікування майбутнього Царства під назвою міленіаризму… (Катехізис Католицької Церкви. Imprimatur Potest + кардинал Йозеф Ратцінгер. Doubleday, Нью-Йорк, 1995, с. 194)

На жаль, ті, хто погоджується з цією позицією, зрештою зіткнуться з серйозними проблемами щодо проголошення Євангелія Царства Божого. Дехто вживатиме жахливих заходів проти тих, хто його проголошує (Даниїл 7:25; 11:30–36). Але, можливо, ви подумаєте: чи не будуть усі, хто визнає Ісуса Господом, у Царстві? Ні, не будуть. Зверніть увагу на те, що сказав Ісус:

> 21 «Не кожен, хто каже Мені: „Господи, Господи“, увійде до Царства Небесного, а лише той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. 22 Багато хто скаже Мені того дня: „Господи, Господи, чи не пророкували ми в Твоє ім’я, чи не виганяли демонів у Твоє ім’я і чи не творили багато чудес у Твоє ім’я?“ 23 І тоді Я скажу їм: «Я ніколи не знав вас; відійдіть від Мене, ви, що чините беззаконня!» (Матвія 7:21–23)

Апостол Павло зазначав, що «таємниця беззаконня» «вже діє» (2 Солунян 2:7) у його часи. Це беззаконня також пов’язане з тим, про що Біблія застерігає в останні часи, — з тим, що називається «Таємницею, Вавилоном Великим» (Об’явлення 17:3-5).

«Таємниця беззаконня» пов’язана з тими, хто називає себе християнами, але вважає, що їм не потрібно прагнути дотримуватися Божого Закону Десяти Заповідей тощо, і/або що існує дуже багато прийнятних винятків із нього, і/або що існують прийнятні форми покаяння за порушення Божого Закону; тож, хоча вони й вважають, що дотримуються форми Божого Закону, вони не дотримуються тієї форми християнства, яку Ісус чи Його апостоли визнали б законною.

Багато з тих, хто називає себе християнами, подібні до фарисеїв, які порушували Божі заповіді, але стверджували, що їхні традиції роблять це прийнятним — Ісус засудив такий підхід (Матвія 15:3-9)! Ісая також попереджав, що люди, які називають себе Божими, повстануть проти Його Закону (Ісая 30:9). На жаль, це беззаконне повстання ми спостерігаємо й донині.

Ще однією «таємницею» видається те, що Римська церква, здається, вірить, ніби її мілітаристські екуменічні та міжконфесійні програми приведуть до миру та до небіблійної версії Царства Божого на землі.

Святе Письмо застерігає від майбутньої екуменічної єдності, про яку воно вчить, що вона протягом кількох років буде успішною (примітка: наведено цитату з *«Біблії Нового Єрусалима»*, перекладу, затвердженого Римо-католицькою церквою):

> [4] Вони впали ниць перед драконом, бо він передав свою владу звірові; і впали ниць перед звіром, кажучи: «Хто може зрівнятися зі звіром? Хто може протистояти йому?» [5] Звіру було дозволено виголошувати свої хвастощі та богохульства й діяти протягом сорока двох місяців; [6] і він виголошував свої богохульства проти Бога, проти Його імені, Його небесного Намету та всіх, хто там перебуває. [7] Йому було дозволено вести війну проти святих і перемагати їх, і йому була дана влада над кожним родом, народом, мовою та нацією; [8] і всі люди світу будуть поклонятися йому, тобто кожен, чиє ім'я не було записане від заснування світу в книзі життя Жертвенного Агнця. [9] Хто має вуха, нехай слухає: [10] Хто призначений до полону — той піде в полон; хто призначений на смерть від меча — той загине від меча. Ось чому святі повинні мати терпеливість і віру. (Об'явлення 13:4-10, NJB)

Біблія застерігає від єдності Вавилону в кінці часів:

> [1] Один із семи ангелів, що мали сім чаш, підійшов до мене й сказав: «Підійди сюди, і я покажу тобі покарання великої розпусниці, яка сидить на троні біля великих вод, [2] з якою розпустували всі царі землі, і яка напоїла все населення світу вином своєї розпусти». [3] Він переніс мене в дусі в пустелю, і там я побачив жінку, що сиділа верхи на червоній звірині, яка мала сім голів і десять рогів, а по всьому тілі її були написані богохульні назви. [4] Жінка була одягнена в пурпур і червоне, і сяяла золотом, дорогоцінним камінням та перлами, і тримала в руці золоту чашу, наповнену огидною нечистістю її розпусти; [5] **на її чолі було написано ім'я, загадкове ім'я: «Вавилон Великий, мати всіх блудниць і всіх нечистих вчинків на землі**». [6] Я побачив, що вона була п'яна, сп'яніла від крові

святих і крові мучеників Ісуса; і коли я її побачив, я був цілком здивований. (Об'явлення 17:1-6, NJB)

9 «Тут потрібна мудрість. **Сім голів — це сім пагорбів**, на яких сидить жінка… 18 Жінка, яку ти бачив, — **це велике місто,** що має владу над усіма правителями на землі». (Об'явлення 17:9,18, NJB)

1 Після цього я побачив, як з неба зійшов інший ангел, якому було дано велику владу; земля сяяла від його слави. 2 Він голосно вигукнув: «Пав Вавилон, **пав Вавилон Великий**, і став притулком дияволів та оселею для кожного нечистого духа й брудного, огидного птаха. 3 Усі народи напилися до дна вина її розпусти; кожен цар на землі розпустувався з нею, а кожен купець збагатився завдяки її розпусті». 4 З неба пролунав інший голос; я почув, як він казав**: «Вийдіть, народе мій, геть від неї, щоб не мати частки в її гріхах і не зазнати тих самих казнь**. 5 Її гріхи сягнули аж до неба, і Бог пам'ятає її злочини: поводьтеся з нею так, як вона поводилася з іншими. 6 Їй треба відплатити вдвічі більше, ніж вона вимагала. Вона має випити вдвічі міцніший келих власного напою. 7 Кожна з її розкошів та оргій має мати відповідну кару чи муку. «Я сиджу на троні як цариця, — думає вона, — я не вдова і ніколи не зазнаю втрати близьких». 8 За це в один день на неї обрушаться кари: хвороба, скорбота й голод. Вона буде спалена дотла. Господь Бог, що засудив її, є могутнім». 9 «Будуть оплакувати її й ридати за нею царі землі, які розпустували з нею та влаштовували з нею оргії. Вони бачать дим, коли вона горить» (Об'явлення 18:1–9, NJB)

У книзі Захарії Біблія застерігає про наближення Вавилону і показує, що справжня єдність настане лише *після* повернення Ісуса:

10 Стережіться! Стережіться! Тікайте з землі північної — говорить Яхве — бо Я розсіяв вас на чотири вітри небесні — говорить Яхве. 11 Стережіться! Тікай, **Сіоне, що зараз живеш із дочкою Вавилону!**

> [12] Бо так говорить Яхве Саваот, який доручив
>
> мене щодо народів, які пограбували тебе: «Хто торкнеться тебе, той торкнеться зіниці мого ока». [13] Ось, я простягну над ними руку, і вони будуть пограбовані тими, кого вони поневолили». Тоді ви дізнаєтеся, що Яхве Саваот послав мене! [14] Співай і радій, дочко Сіону, бо тепер Я приходжу жити серед вас — промовляє Яхве! [15] І того дня багато народів навернуться до Яхве. Так, вони стануть Його народом і житимуть серед вас. Тоді ви дізнаєтеся, що Яхве Саваот послав мене до вас! [16] Яхве заволодіє Юдою, своєю часткою у Святій Землі, і знову зробить Єрусалим своїм обраним містом. (Захарія 2:10-16, NJB; зауважте, що у версіях KJV/NKJV ці вірші наведені як Захарія 2:6-12)

Хоча співпраця в певних питаннях може бути корисною, ті аспекти екуменічного та міжконфесійного рухів, які просувають Організація Об'єднаних Націй, Ватикан, багато протестантів та лідери Східної Православної Церкви, чітко засуджуються Біблією і не повинні заохочуватися. Ісус попереджав про тих, хто *заявлятиме,* що йде за Ним, але «введе багатьох в оману» (Матвія 24:4-5). Значна частина екуменізму пов'язана з відкриттям першої печатки з Об'явлення 6:1-2, також відомої як «білий вершник» з Об'явлення (який НЕ є Ісусом) та розпусниця з Об'явлення 17.

Подібно до Захарії, апостол Павло також навчав, що справжня єдність у вірі настане лише *після* повернення Ісуса:

> [13] доки ми всі не досягнемо єдності у вірі та пізнанні Сина Божого і не станемо досконалою Людиною, повністю зрілою, наділеною повнотою самого Христа. (Ефесян 4:13, NJB)

Ті, хто вірить, що ця єдність настане до повернення Ісуса, помиляються. Насправді, коли Ісус повернеться, Йому доведеться зруйнувати єдність народів, які об'єднаються проти Нього:

> [11:15] Тоді сьомий ангел засурмив у трубу, і в небі пролунали голоси, що вигукували: «Царство світу стало царством нашого

Господа та Його Христа, і Він царюватиме навіки віків». [16] Двадцять чотири старці, що сиділи на престолах перед Богом, впали ниць і доторкнулися чолом до землі, поклоняючись Богові [17] такими словами: «Ми дякуємо Тобі, Всемогутній Господи Боже, Той, Хто є, Той, Хто був, за те, що Ти взяв у Свої руки велику владу і розпочав Своє царювання». [18] Народи бунтували, і ось настав час Твоєї відплати, час судити померлих, час нагородити Твоїх слуг-пророків, святих та тих, хто боїться Твого імені, малих і великих. Настав час знищити тих, хто руйнує землю». (Об'явлення 11:15-18, NJB)

[19:6] І я почув щось, що здавалося голосами величезного натовпу, наче шум океану чи великий гуркіт грому, які відповідали: «Алілуя! Почалося царювання Господа, нашого Бога Всемогутнього; . . . [19] Тоді я побачив звіра, разом з усіма царями землі та їхніми військами, зібраними, щоб битися проти Вершника та його війська. [20] Але звіра було взято в полон разом із лжепророком, який творив чудеса від імені звіра і завдяки їм обманув тих, хто прийняв тавро звіра, та тих, хто поклонявся його статуї. Цих двох кинули живими у вогняне озеро, що горить сіркою. [21] Усіх інших було вбито мечем Вершника, що вийшов з його уст, і всі птахи наситилися їхнім тілом . . . [20:4] Тоді я побачив престоли, на яких вони сіли, і їм було дано владу судити. Я побачив душі всіх, кого було обезголовлено за те, що вони свідчили про Ісуса та проповідували Боже слово, а також тих, хто відмовився поклонятися звірові чи його статуї й не прийняв знака на чолі чи на руці; вони ожили й царювали з Христом тисячу років. (Об'явлення 19:6, 19–21; 20:4, NJB)

Зверніть увагу, що Ісусу доведеться знищити світові війська, об'єднані проти Нього. Тоді Він і святі першого воскресіння будуть царювати. Саме тоді настане справжня єдність у вірі. На жаль, багато хто прислухатиметься до фальшивих служителів, які здаються добрими, але такими не є, як застерігав апостол Павло (2 Коринтян 11:14-15). Якби більше людей справді розуміли Біблію та Євангеліє Царства

Божого, то менше людей боролося б проти Ісуса під час Його повернення.

7. Чому саме Царство Боже?

Хоча людям подобається думати, що ми такі розумні, наше розуміння має свої межі, тоді як Боже «розуміння — безмежне» (Псалом 147:5).

Ось чому для наведення ладу на цій планеті знадобиться Боже втручання.

Хоча багато хто вірить *у* Бога, переважна більшість людей не бажає робити те, що Він каже, і жити так, як *Він* насправді наказує. Зверніть увагу на наступне:

> [8] Він показав тобі, людино, що є добре; і чого вимагає від тебе Господь, як не чинити справедливо, любити милосердя та ходити смиренно перед своїм Богом? (Михей 6:8)

Ходити смиренно *перед* Богом — це не те, до чого людство справді було готове. З часів Адама й Єви (Буття 3:1-6) люди вирішили покладатися на себе та свої пріоритети, ставлячи їх вище за Божі, незважаючи на Його заповіді (Вихід 20:3-17).

Книга Притч вчить:

> [5] Довіряй Господу всім серцем своїм, і не покладайся на власний розум; [6] У всіх своїх шляхах визнавай Його, і Він вирівняє твої стежки. [7] Не вважай себе мудрим; бійся Господа й відвертайся від зла. (Приповісті 3:5-7)

Проте більшість людей не довіряють Богові щиро всім своїм серцем і не чекають, поки Він скерує їхні кроки. Багато хто каже, що робитиме те, чого хоче Бог, але не робить цього. Людство було обмануте сатаною (Об'явлення 12:9) і піддалося пожадливостям світу та «гордості життя» (1 Івана 2:16).

Тому багато хто вигадав власні релігійні традиції та світські уряди, бо вважає, що знає краще за всіх. Однак це не так (див. Єремія 10:23), і більшість людей не покається по-справжньому.

Ось чому людство потребує Царства Божого (див. Матвія 24:21-22).

Розгляньмо Блаженства

Однією з найвідоміших серій висловлювань Ісуса були блаженства, які Він проголосив у Своїй *Нагірній проповіді*.

Зверніть увагу на деякі з Його слів:

> [3] «Блаженні вбогі духом, бо їхнє є Царство Небесне. [4] Блаженні ті, хто плачуть, бо вони будуть утішені. [5] Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю. [6] Блаженні ті, хто голодують і спрагнуть праведності, бо вони будуть насичені. [7] Блаженні милосердні, бо вони отримають милосердя. [8] Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога. [9] Блаженні миротворці, бо вони будуть названі синами Божими. [10] Блаженні ті, кого переслідують за праведність, бо їхнє є Царство Небесне. (Матвія 5:3-10)

Саме в Царстві Божому (див. Марка 4:30-31), яке Матвій часто називає Царством Небесним (див. Матвія 13:31), здійсняться ці обіцянки благословень. Саме в Царстві Божому здійсниться обіцянка, що лагідні успадкують землю, а чисті серцем побачать Бога. З нетерпінням чекайте на добру новину про благословення в Царстві Божому!

Божі шляхи праведні

Правда полягає в тому, що Бог є любов (1 Івана 4:8, 16) і Бог НЕ є егоїстичним. Божі закони виявляють любов до Бога та любов до ближнього (Марка 12:29-31; Якова 2:8-11). Шляхи світу є егоїстичними і ведуть до смерті (Римлян 8:6).

Зверніть увагу, що Біблія вказує: справжні християни дотримуються заповідей:

> [1] Кожен, хто вірить, що Ісус є Христос, народжений від Бога, і кожен, хто любить Того, Хто породив, любить також і того, хто народжений від Нього. [2] З цього ми знаємо, що любимо дітей Божих, коли любимо Бога і дотримуємося Його заповідей. [3] Бо це є любов до Бога: щоб ми дотримувалися Його заповідей. І Його заповіді не є тяжкими. (1 Івана 5:1-3)

Усі Божі «заповіді — це праведність» (Псалом 119:172). Його шляхи чисті (Тит 1:15). На жаль, багато хто прийняв різні форми «беззаконня» і не усвідомлює, що Ісус прийшов НЕ для того, щоб знищити Закон чи Пророків, а щоб виконати їх (Матвія 5:17), пояснивши їх справжнє значення та розширивши їх за межі того, що багато хто вважав (наприклад, Матвія 5:21-28). Ісус навчав, що «хто їх виконує і навчає, той великим буде названий у Царстві Небесному» (Матвія 5:19) (терміни «Царство Боже» та «Царство Небесне» є взаємозамінними).

Біблія вчить, що віра без діл мертва (Якова 2:17). Багато хто заявляє, що слідує за Ісусом, але насправді не вірить у Його вчення (Матвія 7:21–23) і не наслідує Його так, як слід (див. 1 Коринтян 11:1). «Гріх — це порушення Закону» (1 Івана 3:4, KJV), і всі згрішили (Римлянам 3:23). Однак Біблія показує, що милосердя переможе суд (Якова 2:13), оскільки Бог справді має план для всіх (див. Луки 3:6).

Людські рішення, відокремлені від Божих шляхів, не спрацюють. У тисячолітньому царстві Ісус буде правити «залізним жезлом» (Об'явлення 19:15), і добро переможе, оскільки люди житимуть Божим шляхом. **УСІ проблеми світу існують тому, що суспільства цього світу відмовляються слухатися Бога та Його закону**. Історія показує, що людство не здатне вирішити суспільні проблеми:

> [6] Бо думки тілесні — це смерть, а думки духовні — це життя й мир. [7] Адже тілесний розум є ворожнечею проти Бога; він не підкоряється Божому закону і навіть не може підкоритися. [8] Отже, ті, хто живе за тілом, не можуть догодити Богу. (Римлянам 8:6-8)

Християни повинні зосереджуватися на духовному, і після покаяння та хрещення отримують Божий Дух, щоб робити це в цьому віці (Римлянам 8:9), незважаючи на наші особисті слабкості:

> [26] Бо бачите, брати, яке ваше покликання: не багато мудрих за тілом, не багато могутніх, не багато знатних покликано. [27] Але Бог вибрав нерозумне світу, щоб осоромити мудрих, і Бог вибрав немічне світу, щоб осоромити сильних; [28] і негідне світу та зневажене Бог вибрав, і те, чого немає, щоб звести нанівець

те, що є, [29] щоб жодна плоть не хвалилася перед Ним. [30] Але ви — у Христі Ісусі, який став для нас мудрістю від Бога — і праведністю, і освяченням, і викупленням — [31] щоб, як написано: «Хто хвалиться, нехай хвалиться в Господі». (1 Коринтян 1:26-31)

Християни мають хвалитися Божим планом! Ми тепер ходимо вірою (2 Коринтян 5:7), дивлячись вгору (Колосян 3:2) з вірою (Євреїв 11:6). Ми будемо благословенні за дотримання Божих заповідей (Об'явлення 22:14).

Чому саме Євангеліє Царства Божого?

Протестанти, як правило, вважають, що, прийнявши Ісуса як Спасителя, вони вже знайшли Царство Боже. Римо-католики вірять, що ті, хто прийняв хрещення, навіть у дитинстві, увійшли до їхньої церкви як до Царства. Римо-католики та східні православні схильні думати, що через таїнства тощо вони шукають Царство Боже. Хоча християни мають приймати хрещення, греко-римські протестанти, як правило, звертаються до світу, щоб вирішити проблеми людства. Вони, як правило, зосереджені на земному (див. Римлянам 8:6-8).

Шукати насамперед Царства Божого (Матвія 6:33) має бути метою всього життя для християн. Метою не шукати рішень у світі, а звертатися до Бога та Його шляхів. Добра новина про Царство Боже змінює наше життя.

Біблія говорить, що християни будуть царювати разом з Ісусом, але чи усвідомлюєте ви, що це означає, що справжні християни насправді будуть керувати містами? Ісус навчав:

[12] «Один вельможа вирушив у далеку країну, щоб отримати для себе царство й повернутися. [13] Тож він покликав десятьох своїх слуг, передав їм десять мін і сказав їм: "Займайтеся справами, доки я не повернуся". [14] Але його піддані ненавиділи його й послали за ним делегацію, кажучи: "Ми не хочемо, щоб цей чоловік царював над нами".

[15] «І сталося так, що коли він повернувся, отримавши

царство, наказав тоді покликати до себе тих слуг, яким він дав гроші, щоб дізнатися, скільки кожен заробив, торгуючи. [16] Тоді прийшов перший і сказав: «Господи, твоя міна принесла десять мін». [17] І він сказав йому: «Добре, добрий слуго; оскільки ти був вірний у малому, май владу над десятьма містами». [18] І прийшов другий, кажучи: «Господи, твоя міна принесла п'ять мін». [19] Так само він сказав йому: «Ти також будь над п'ятьма містами». (Лука 19:12-19)

Будь вірним у тому малому, що ти маєш зараз. Християни матимуть нагоду правити справжніми містами у справжньому царстві. Ісус також сказав: «Моя нагорода зі Мною, щоб віддати кожному за його ділами» (Об'явлення 22:12). У Бога є план (Йов 14:15) і місце (Івана 14:2) для тих, хто щиро відгукнеться на Його заклик (Івана 6:44; Об'явлення 17:14). Царство Боже існує насправді, і ти можеш стати його частиною!

На початку 2016 року в журналі *«Science»* з'явилася стаття під назвою «Сила натовпу», в якій зазначалося, що штучний інтелект і краудсорсинг можуть вирішити «злі проблеми», що стоять перед людством. Однак автори статті не зрозуміли, що таке зло, не кажучи вже про те, як її вирішити. Поява програм штучного інтелекту, що відбулася згодом, безумовно, не вирішила світових проблем.

Співпраця, якщо вона не ґрунтується на дотриманні істинних шляхів Божих, приречена на провал у 21-му столітті так само, як і після Великого Потопу, коли людство об'єдналося, щоб збудувати Вавилонську вежу, яка зазнала краху (Буття 11:1-9).

Проблеми у світі, зокрема в таких регіонах, як Близький Схід (незважаючи на очікувані тимчасові здобутки, наприклад, Даниїл 9:27a; 1 Солунян 5:3), не будуть вирішені людьми — нам потрібен мир Царства Божого (Римлянам 14:17).

Проблеми міжнародного тероризму, незважаючи на очікувані здобутки, не будуть вирішені (пор. Єзекіїль 21:12) тими, хто перебуває в омані в Організації Об'єднаних Націй (пор. Об'явлення 12:9) — нам потрібні радість і втіха Царства Божого.

Проблеми навколишнього середовища НЕ будуть вирішені завдяки міжнародній співпраці, оскільки народи світу сприятимуть знищенню землі (Об'явлення 11:18), але вони будуть вирішені Царством Божим.

Проблеми сексуальної аморальності, абортів та торгівлі частинами людського тіла не будуть вирішені США (див. Об'явлення 18:13), а Царством Божим.

Величезний борг, який мають США, Велика Британія та багато інших країн, не буде вирішений за допомогою міжнародного посередництва, а в кінцевому підсумку (після руйнування, згідно з Авакума 2:6-8) — Царством Божим.

Неосвіченість та неправильне виховання не будуть вирішені Організацією Об'єднаних Націй — нам потрібне Царство Боже. Релігійні конфлікти не будуть по-справжньому вирішені жодним екуменічним чи міжконфесійним рухом, який визнає спасіння поза справжнім Ісусом з Біблії. Гріх — це ГОЛОВНА ПРОБЛЕМА у світі, і саме для цього нам потрібна жертва Ісуса та Його повернення у Царстві Божому. Сучасна медична наука не має всіх відповідей щодо здоров'я людини — нам потрібне Царство Боже.

Проблеми голоду не вирішать генетично модифіковані організми, які наражають деякі частини світу на ризик голоду через потенційні масові неврожаї — нам потрібне Царство Боже.

Масова бідність у деяких регіонах Африки, Азії та інших частин світу, хоча й отримує тимчасову вигоду від «Вавилону» кінця часів (див. Об'явлення 18:1-19), не вирішить проблему бідності — нам потрібне Царство Боже. Думка про те, що без Ісуса людство може створити утопію в цьому «нинішньому злому віці», є фальшивим євангелієм (Галатів 1:3-10). Нам потрібне Царство Боже.

Тисячолітнє Царство Боже — це буквальне царство, яке буде встановлено на землі. Воно ґрунтуватиметься на законах Божих, що випливають із любові, а на чолі його стоятиме люблячий Бог. Святі будуть царювати разом із Христом протягом тисячі років (Об'явлення 5:10; 20:4–6). Це Царство включатиме тих, хто справді належить до

Церкви Божої, але жоден уривок з Писання не стверджує, що Царство Боже — це власне Церква (римо-католицька чи будь-яка інша). Римська Церква виступала проти вчення про тисячоліття, а згодом, коли ми наблизимося до кінця, вона ще рішучіше протистоятиме біблійному євангельському посланню. Це, ймовірно, отримає значне висвітлення в ЗМІ, що може сприяти виконанню Матвія 24:14.

На своїй останній стадії Царство Боже включатиме «Новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога» (Об'явлення 21:2), і його зростання не матиме кінця. Більше не буде неправедності, більше не буде скорботи, і більше не буде смерті.

Проповідування та розуміння Євангелія Царства Божого є важливою темою Біблії. Про це навчали автори Старого Завіту. Про це навчали Ісус, Павло та Іван. Про це навчала найдавніша «християнська» проповідь, що збереглася поза Новим Завітом. Про це навчали християнські лідери початку II століття, такі як Полікарп та Мелітон. Ми, у Церкві Бога, що продовжує свою діяльність, навчаємо про це сьогодні. Згадайте, що Царство Боже — це перша тема, про яку, як показує Біблія, проповідував Ісус (Марка 1:14–15). Про це Він також проповідував після Свого воскресіння (Дії 1:3) — і це те, чого християни повинні шукати насамперед (Матвія 6:33).

Євангеліє — це не лише життя та смерть Ісуса. Головним акцентом Євангелія, якого навчали Ісус та Його послідовники, було майбутнє Царство Боже. Євангеліє Царства включає спасіння через Христа, але також включає вчення про кінець людських урядів (Об'явлення 11:15).

Пам'ятайте: Ісус навчав, що кінець не настане, доки Євангеліє Царства не буде проповідуване всьому світу як свідчення для всіх народів (Матвія 24:14). І це проповідування відбувається саме зараз. Чи хотіли б ви долучитися до підтримки цієї останньої, кінцевої роботи?

Добра новина полягає в тому, що **Царство Боже є вирішенням проблем, з якими стикається людство**. Проте більшість людей НЕ хоче її підтримувати, не хоче її чути і не хоче вірити в її істинність. Царство Боже є вічним (Матвія 6:13), тоді як «цей світ минає» (1 Коринтян 7:31).

Проголошення істинного Євангелія про Царство Боже — це те, до чого ми, члени Церкви Бога, *що продовжує свою діяльність*, ставимося серйозно. Ми прагнемо навчати всьому, чого вчить Біблія (Матвія 28:19-20), включаючи Царство Боже (Матвія 24:14). Поки ми чекаємо на це Царство, нам потрібно вивчати й дотримуватися Божих шляхів та втішати інших, хто хоче повірити в істину.

Хіба ви не повинні підтримувати проголошення Євангелія про прийдешнє Царство Боже? Чи повірите ви в Євангеліє про Царство Боже?

Церква Бога, що продовжує свою діяльність
(Continuing Church of God)

The USA mailing address of the *Continuing* Church of God is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.ccog.org.

Веб-сайти Церкви Бога, що продовжує свою діяльність (CCOG)

CCOG.ASIA Цей сайт орієнтований на Азію.
CCOG.IN Цей сайт призначений для людей індійського походження.
CCOG.EU Цей сайт орієнтований на Європу.
CCOG.NZ Цей сайт призначений для жителів Нової Зеландії та інших осіб британського походження.
CCOG.ORG Це головний веб-сайт Церкви Бога, *що продовжує свою діяльність*. Він обслуговує людей на всіх континентах. На ньому розміщені статті, посилання та відео.
CCOGCANADA.CA Цей сайт призначений для жителів Канади.
CCOGAFRICA.ORG Цей сайт призначений для жителів Африки.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Це іспаномовний веб-сайт Церкви Бога, *що продовжує свою діяльність*.
PNIND.PH «Patuloy na Iglesya ng Diyos». Це філіппінський веб-сайт Церкви Бога, *що продовжує свою діяльність*. На ньому міститься інформація англійською та тагальською мовами.

Веб-сайти з новинами та історією

COGWRITER.COM Цей веб-сайт є основним інструментом проповіді та містить новини, вчення, історичні статті, відео та оновлення пророцтв.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Це веб-сайт, назву якого легко запам'ятати, що містить статті та інформацію з історії церкви.
BIBLENEWSPROPHECY.NET Це веб-сайт онлайн-радіо англійською мовою, який висвітлює новини та біблійні теми. BNPI.NET доступний на кількох мовах.

Канали на YouTube та BitChute для проповідей та коротких проповідей

Канал **BibleNewsProphecy**. Відео з короткими проповідями CCOG.
Канал **CCOGAfrica**. Послання CCOG африканськими мовами.
Канал **CCOG Animations,** присвячений викладенню різних аспектів християнських вірувань.
Канал **CDLIDDSermones** містить проповіді іспанською мовою.
Канал **«ContinuingCOG**». Відеопроповіді CCOG.

На фотографії нижче показано кілька з небагатьох збережених цеглин (а також деякі, додані пізніше) будівлі в Єрусалимі, яку іноді називають «Сіонською світлицею» (Світлицею Тайної вечері), але точніше описати її як Церкву Бога на Західному пагорбі Єрусалима (який зараз називається горою Сіон):



Вважається, що саме тут, ймовірно, знаходилася найдавніша справжня християнська церква — будівля, в якій проповідувалося «Євангеліє Царства Божого» Ісуса. Це була будівля в Єрусалимі, де навчали Євангелію Царства Божого.

Тому ми й безперестанку дякуємо Богові, бо… ви, брати, стали наслідувачами Божих церков, що в Юдеї перебувають у Христі Ісусі. (1 Солунян 2:13-14)

Боріться за віру, яка раз і назавжди була передана святим. (Юда 3)

Він (Ісус) сказав їм: «Я мушу проповідувати Царство Боже й іншим містам, бо для цього Я й був посланий». (Лука 4:43)

Але шукайте Царства Божого, і все це[с] додасться вам. Не бійтеся, мале стадо, бо вашому Отцеві завгодно дати вам Царство. (Лука 12:31-32)

І ця Євангелія Царства буде проповідуватися по всьому світу на свідчення всім народам, і тоді настане кінець. (Матвія 24:14)